# DE NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

9e JAARG. NO. 41. — SHEBOYGAN, WISCONSIN, 9 NOVEMBER 1858. — GEHEEL NO. 457.




## Nieuwstijdingen.

### NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 27 September. [illegible]

[illegible] ... doch men vermoedt dat hij uit de eene of andere gevangenis is ontvlugt. [illegible] — Hij heeft zich door [illegible] beroofd. Zijne herkomst is [illegible] niet te weten kunnen komen, doch men [illegible] dat hij uit de eene of andere gevangenis is ontsnapt.

'S GRAVENHAGE, 4 October. Het dertigtal hoofd- en verdere officieren der verschillende korpsen van het leger, aan wie door Z. M. een buitenlandsch verlof is verleend naar Duitschland tot het bijwonen der groote manoeuvres van het 10de armeekorps aldaar, zijn tot hunne respectieve korpsen teruggekeerd. Genoemde officieren zullen van de aldaar door hen in oogenschouw genomen manoeuvres een verslag uitbrengen aan het ministerie van oorlog.

— De persoon, die dezer dagen te Zierikzee een zoo belangrijken diefstal gepleegd en zich in de gevangenis te Gorinchem van het leven beroofd heeft, was, als nu gemeld wordt, Willem Rikken, van beroep verwer, woonde te Delft, en had eenige jaren in de gevangenis te Haarlem doorgebragt.

"Men zegt dat hij heeft opgegeven dat hij geene medepligtigen had; dat hij nooit in Zierikzee geweest, en alleen op aanwijzing van personen die vroeger aan het huis van den bestolene gewerkt hadden, met welke hij in de gevangenis kennis gemaakt had, in huis en tot den brandkelder was doorgedrongen."

'S GRAVENHAGE, 6 October. Z. M. de Koning, de prins van Oranje en prins Hendrik zijn gisteren morgen ten 10½ uur met eenen buitengewonen spoortrein uit deze residentie naar Rotterdam vertrokken. De staatsraad, commissaris des Konings in deze provincie, was met den gewonen trein derwaarts afgereisd, om Z. M. en de prinsen aldaar te ontvangen en verder te vergezellen. Van Rotterdam zal Z. M. zich met den prins van Oranje voor korten tijd naar het Loo begeven.

— Men verneemt met leedwezen, dat de verdienstelijke [illegible] W. [illegible], directeur van het [illegible] Beilerbaan, sedert eenigen tijd lijdende is aan eene zeer ernstige ongesteldheid, het gevolg van de zelfverloochening des geneesheers in de uitoefening van zijn beroep.

— De verschillende veroordeelingen reeds uitgesproken, tegen personen wegens het onbevoegd uitoefenen der geneeskunde, schijnen echter aan liefhebbers in dat vak den lust nog niet benomen te hebben om zich met die taak te bemoeijen. Ten minste is bij de regtbank alhier wederom eene zoodanige zaak behandeld tegen een bleeker en ... [illegible] ... het genezen van ongesteldheden schijnt bezig te houden. [illegible] gedurende ruim [illegible] ... [illegible]

ROTTERDAM, 26 September. De M. K. Ct. [illegible]

[illegible]

ROTTERDAM, 5 October. [illegible]

[illegible]

... deputatie, ... niet achtergebleven bij de betooningen van vreugde en deelneming, die algemeen in ons vaderland zijn uitgedrukt. Ieder heeft zich beijverd om ze aan dezen dag te leggen.

De versiering der huizen leverde een hoogst bevallig gezigt op en de opgerigte eerepoorten kan men in waarheid prachtig noemen. De illuminatie voldeed algemeen. De prins van Oranje heeft het Oude Loo betrokken. Men meent dat het verblijf aan H. D. en van Z. M. slechts 10 dagen zal duren.

Z. M. en Z. K. H. de prins van Oranje hielden gisteren met talrijk gevolg eene jagtpartij in de omstreken van Hoogsoeren, en heden in het park, bij welke gelegenheid de jagt allergunstigst was. Op den middag van dien dag had men reeds zeventig stuks wild geschoten, en keerden de heeren, tegen den avond, hoogst voldaan huiswaarts.

LEEUWARDEN, October. Dezer dagen is in het huis van reclusie en tuchtiging alhier, in den ouderdom van bijna 48 jaren, overleden de bekende Jodocus Roosk, die wegens verschillende misdaden niet minder dan 50 jaren in de gevangenis moest doorbrengen, waarvan thans reeds 24 waren verloopen. Onder zijne misdaden behooren twee aanvallen op beambten der gevangenis, waarvan eene zijne veroordeeling tot de doodstraf ten gevolge had, die echter door den Koning in schavotsteen en gevangenisstraf werd veranderd. Voor en na had hij reeds 17 jaren afslag gekregen, zoodat zijne straf nog 9 jaren zoude hebben moeten duren, en hem geene verdere vermindering daarvan zou zijn te beurt gevallen, hetgeen echter zijn voortdurend uitmuntend gedrag wel had doen verwachten.

LEEUWARDEN, 7 October. De dood heeft gisteren een onzer medeburgers, den heer R. R. M. Frank, getroffen, wiens muzikale talenten en aanvankelijk gelukkig slagen in het componeren hem op den naam van kunstenaar van groote verdiensten hadden doen aanspraak maken. Hij had pas zijn 20ste jaar bereikt. Niet alleen dat Leeuwarden in hem haren besten pianist verliest, wiens spel aan de uitmuntende Duitsche school herinnerde, maar ook de Ned. Hervormde gemeente ziet in hem een volleerd en degelijk organist ten grave dalen, wiens juist en krachtig spel steeds op ieder den diepsten indruk maakte.

— De leden der zeilvereeniging „Oostergoo" hebben onlangs besloten, om het eerelidmaatschap dier vereeniging op te dragen aan Z. K. H. den prins van Oranje. Dit blijk van hulde, dezer dagen door eene commissie aan Z. K. H. aangeboden, is door Hoogstdenzelven op de meest welwillende wijze aangenomen.

ASSEN, 29 September. Ten bewijze dat men in onze provincie de inenting tegen de longziekte onder het rundvee naar waarde kan schatten, dat de gedeputeerde staten den rijksveearts Hubenet van Dwingelo hebben opgedragen, om al het vee op de zoogenaamde Hesselterveente bij Meppel, waaronder de longziekte heerschende is, voor rekening der provincie in te enten, en dat bovendien, in geval er runderen ten gevolge der kunstbewerking komen te sterven, zulks mede voor provinciale rekening zal zijn. Dien ten gevolge heeft gemelde veearts den 20sten en 21sten j.l. op de Hesselterveente een getal van 512 en voor rekening der eigenaren buiten den besmet verklaarden kring, nog een getal van 82 stuks ingeënt.

ARNHEM, 2 October. Heden heeft het openbaar ministerie alhier tegen de bekende dievenbende den eisch gedaan, en wel om Schultz tot 20, Izaac M. Verdoner tot 15, Hartog M. Verdoner tot 12, Tobias M. Verdoner tot 8 en Anna Maria Kirsten tot 6 jaren tuchthuisstraf te veroordeelen. Vervolgens voerden de heeren verdedigers het woord en trachtten elk voor zooveel hunne cliënten aanging, sommige punten van beschuldiging te ontzenuwen.

Na afloop hiervan en van het genomen requisitoir, deed de president mr. W. L. F. C. ridder van Rappard, vier der getuigen (Coqsen, beide Wolff, Wijdenbach en de beide getuigen Rottenburg) voor zich verschijnen en voegde den beruchten toe, dat hij onder zware verdenking lag van medepligtigheid aan de in dezen gepleegde diefstallen; dat het hof lang had bemoeid of het hen al dan niet in hechtenis zou doen nemen, doch dat het daartoe niet besloten had en hij nu gewaarschuwd werd, om zich voortaan niet meer met het koopen van gestolen goed in te laten. De drie andere getuigen kregen gelijke vermaning, welke de president te eerder uitsprak, om een der commissarissen van politie uit Amsterdam hier tegenwoordig was, aan wiens toezigt hij de vijf genoemde personen aanbeval. De uitspraak is bepaald op aanstaande Maandag.

AMSTERDAM, 5 October. [illegible]

[illegible]

... gen en twee meisjes. Deze heiszelijke regen doet zich in het reeds talrijke gezin aanvankelijk niet gunstig gevoelen.

— Donderdag j.l. stond voor de correctionele regtbank te Zwolle teregt zekere H. W. Schoemaker, te Hasselt, ter zake van moedwillige verwonding op zijne wettelijke huisvrouw. Na het verhooren der getuigen, bekwam het O. M. het woord, waarbij Z. E. A. voor gen. eindelijk beklaagde requireerde eene gevangenisstraf van drie achtereenvolgende jaren. De president den beklaagde vragende, wat hij daarop had aan te merken, gaf deze ten antwoord: "Hangt mij maar liever dadelijk op, in plaats van drie jaren zitten, want aan hangen is nog aardigheid."

GRONINGEN, 11 October. Dingsdag j.l. had te Schildwolde een treurig ongeval plaats. Een boerenzoon had iets op zolder te verrigten en, nadat hij aldaar eenigen tijd bezig was geweest, hoorde men hem eensklaps uitroepen: "O, God! die zeis!" En dit waren ook de eenige woorden, die zijne ouders van hem hoorden. Men ging hierop terstond naar de plaats des onheils en daar vonden de ouders hun zoon, badende in zijn bloed; hij gaf geen teeken van bewustheid meer, en was terstond een lijk. Hoe het ongeluk zich heeft toegedragen, weet men niet. Men gist, dat hij, of in de zeis gevallen is, of dezelve wilde ophangen, en zich daardoor eene doodelijke wonde heeft toegebragt, waarop hij, door den schrik bedwelmd, van den zolder is gevallen.

— Men schrijft ons het volgende:

"Welke uitstekende diensten de nog kort in werking zijnde rijksveldwacht ook moge bewijzen voor de algemeene veiligheid der ingezetenen, en ter handhaving der goede orde, vooral in de plattelandsgemeenten, zoo levert het navolgende op nieuw het bewijs op, dat eene vermeerdering van het personeel der rijksveldwachters, welke door de Hooge Regering wordt verlangd, zeer wenschelijk is.

"Op de laatstleden Woensdag gehouden markt te Slochteren verkocht de broodbakker en landbouwer A. E. B., wonende te Schildwolde, eene koe voor ruim f. 50., welk bedrag hem, zonder dat hij zulks dadelijk bemerkte, uit den zak werd gerold.

"Een ander landbouwer uit deze provincie bevond zich op de marktplaats, toen onverwachts een onbekend persoon naar de portefeuille greep, welke hij in den zak van zijn jas had. Dadelijk werd dadelijk den dief aangerand door het hiërdoor veroorzaakte rumoer en opmerkzaam gemaakt, kwamen verscheidene per sonen aangesneld, en onder deze een man, die zich voor de bekende dat hij onbezoldigd rijksveldwachter is en den dief wel ter plaatse zal brengen waar hij behoort, terwijl hij den landbouwer verzocht hem zijn naam, woonplaats, enz. op te geven, waaraan deze gaarne voldeed. Later blijkt het evenwel, dat de zich noemende rijksveldwachter zeker een handlanger van den dief was en zich van deze list bediend had, om zijn makker aan de handen van het geregt te onttrekken.

"Ondanks alle, dadelijk aangewende pogingen der rijks- en gemeente politie, heeft men er niet in mogen slagen den gewaanden rijksveldwachter, noch den dief op te sporen."

— In den tuin van den heer T. S. Huizinga, te Uithuistermeeden, is in gewone aarde door zijn zoontje op den 16den April l.l. 'g plant een aardappel van geene bijzondere grootte. De knaap heeft den stengel dier plant steeds met aarde aangevuld, wat van die gevolgen is geworden, dat hij thans niet minder dan 251 stuks aardappelen van gewone grootte van die plant heeft mogen inzamelen. — Bij den kastelein P. E. Marcma, te Uithuizen, is te bezien eene kalebas, gekweekt door den tuinman Tasee, aan den huize Menkema, die bij een omtrek van 2½ Ned. ellen eene zwaarte heeft van 160 halve Ned. ponden.

— Men schrijft ons uit Bergen op Zoom, d.d. 27 September:

"Heden morgen tusschen 11 en 11½ uur, terwijl het 4de regt. infanterie tot het houden van inspectie in het nabijgelegen Rijk in de Pot, buiten deze vesting, bevond, heeft zich de 1ste luit. F. P. C. M. ——, van dat regt., door een pistoolschot van het leven beroofd. Hij had zich tot het volbrengen van deze wanhopige daad naar het privaat begeven, waarschijnlijk met het oog prijzenswaardige doch, om zijne kamer niet te bevlekken, en, wegens dat hij velen nog bestaan te voeren ordeel, om den eigenaar in het vervolgen van zijne kamers niet te benadeelen. Misbruik van sterken drank heeft hier al weder de hoofdrol gespeeld. Nadat hij, om deze en andere hieruit voortspruitende redenen, eenige maanden geleden in zijne bevordering tot kapitein was achteruit gesteld, en hij, na zich weder te buiten te zijn gegaan, door zijne chefs, in presentie van het korps officieren, op zeer ernstige wijze was gegispt, ging hij zich kort daarna weder dermate aan den drank te buiten, dat hij voor een raad van onderzoek zou teregtstaan, zoodat hij zich op morgen tot dat einde naar 's Bosch moest begeven.

Dubbel is het te bejammeren, daar (dit gebrek buiten rekening latende) de heer M—— een kundig en met bijzonder goed oordeel begaafd officier was. Een zware slag voor zijne hoogbejaarde moeder en zijn bruid, met wie hij na zijne benoeming tot kapitein in den echt zou zijn getreden. Hij was slechts 29 jaren oud.

Naar men mede heeft kunnen nagaan, had de overledene zeer goed orde op zijne zaken gesteld, en onder anderen een brief aan het adres van den heer kapitein, plaatselijk adjudant alhier, achtergelaten."

### ZUID-AFRIKA.

De boeren van Oud-Nederlandsche afkomst, welke in Zuid-Afrika in de laatste jaren twee onafhankelijke gemeenebesten gesticht hebben, worden door de Engelschen meestal zeer ongunstig beoordeeld en tegenover de inlanders in het ongelijk gesteld. Zoo zegt het Cape and Natal News, een dezer dagen te Londen opgerigt maandschrift voor de aangelegenheden der Zuid-Afrikaansche koloniën: "Sedert aan de boeren vrijheid gegeven is, om zich aan het Britsche bewind te onttrekken, hebben zij schier onophoudelijk met de inlanders in vijandschap geleefd, en is hunne geschiedenis weinig anders geweest dan eene reeks van strooptogten ("kommando's") (of opeischingen der gewapende burgers tot krijgsdienst), overijlde en wraakoefeningen, gekenmerkt door al de ijselijkheden van eenen oorlog op de grenzen. Onder de Engelschen in Zuid-Afrika hoort men luide en eenparige afkeuring van het stelsel der boeren, een stelsel, welke van alle kanten ten laste gelegd wordt

dat zij jegens de inlanders eene roofzuchtige en naar uitroeijing streevende staatkunde volgen, hen aanvallen onder of zonder het voorwendsel van bedachtheid voor strooptogten van hunne zijde, en, wanneer de aanval gelukt, man noch vrouw noch kind sparen."

Het ongunstige oordeel over de boeren wordt vooral door de berigten van Fransche en Engelsche zendelingpredikers, die onder de Kaffers in Zuid-Afrika werkzaam zijn, gevoed en door het Britsche zendelinggenootschap, door het Britsche genootschap tot bevordering van de belangen der inlandsche bevolkingen en door andere dergelijke vereenigingen alom verbreid.

De boeren zijn niet onverschillig omtrent de tegen hen ingebragte beschuldigingen, maar beijveren zich om daartegen, zoo ver hunne stem reikt, bij de beschaafde wereld te protesteren. Zoo behelst de Republikeinsche Staatscourant, het officiële dagblad van de Zuid-Afrikaansche republiek, in haar nommer van den 9den Julij j.l. een zeer uitgebreid artikel tegen de zendelingen Livingstone en Moffat. Daarin wordt beweerd dat de zendelingen in Zuid Afrika in den regel met winzuchtige bedoelingen arbeiden en er niet weinig kwaad gesticht hebben. Doch niet over alle zendelingen zonder onderscheid wordt een zoo hard oordeel geveld: de Moravische en eenige Amerikaansche zendelingen worden genoemd als eene uitzondering op dien regel; zij hebben (zegt het genoemde blad) aan de inlanders een goed voorbeeld gegeven en bij hen onderwijs, werken en bidden, vlijt en vroomheid vereenigd; terwijl het door de zendelingen van de andere kerkgenootschappen in Zuid-Afrika gevolgde stelsel alleen strekt om van de inlanders eene biddende en psalmzingende horde van landloopers, dieven en moordenaars te maken."

### DUITSCHLAND.

Den 6den heeft nabij Berlijn eens weder een duel plaats gehad tusschen een officier van het garnizoen en den voormaligen Hollandschen officier Schimmelpenninck v. d. Oye. De laatste ontving een schampschot, dat zijn neusbeen en voorhoofd kwetste.

— In Berlijn is door bevoegde overheidspersonen een stoomboor werking met veel belangstelling bezigtigd, 't welk gebezigd zal worden voor het uit den weg ruimen van de rotsen, welke in den Rijn, op verscheidene plaatsen onder water liggen en de scheepvaart grootelijks belemmeren.

— De vorst van Reuss, Hendrik XX, heeft een eerekruis voor burgerlijke verdiensten ingesteld, verdeeld in twee klassen, de eene van goud, de andere van zilver, 'twelk kruis uitsluitend bestemd is voor hen, die in eenige betrekking gewigtige diensten bewijzen aan vorst en land. (Reuss is ook een dier mannen van het Duitsche vaderland, die men op menige kaart te vergeefs zoekt.)

— De Oostenrijksche oorlogsvloot wordt op eene niet onbelangrijke wijze uitgebreid. Op bevel des Keizers moet door aanbouw van eenige hierbij oorlogsvaartuigen de vloot zoo spoedig doenlijk op de volgende sterkte gebragt worden: 3 linieschepen 1ste klasse, 3 linieschepen 2de kl., 12 fregatten, 5 korvetten, 2 zeilfregatten, 2 schroefkorvetten, 4 brikken, 4 schooners, voorts als transportschepen, welke in tijd van oorlog kunnen gewapend worden: 3 schroefkorvetten, 3 raderstoomschepen, 4 adviesjagten, 2 schroefbooten. Als kustvaartuigen 4 schroefschooners en kanonneerbooten.

— Ten einde te gemoet te komen aan het gedurig grooter wordende gebrek aan priesters in Oostenrijk, heeft de kardinaal aartsbisschop van Weenen eene circulaire aan alle bisschoppen uitgevaardigd, waarin hij deze uitnoodigd, bij de gezamenlijke geestelijkheid er op aan te dringen, dat zij alles in het werk stellen om talentvolle leerlingen te bekomen. Ingeval deze tot arme familien behooren, moeten hun de middelen tot studie worden aangeboden.

Het is bekend, dat de Katholijke priesters in Oostenrijk nog slechts uit den behoeftigen boerenstand worden aangeworven. De hoogere klassen hebben zich reeds lang aan den geestelijken stand onttrokken. Sedert de invoering van het concordaat schijnt echter de meerdere afhankelijkheid en de algemeen verbreide haat tegen de geestelijkheid ook tot de laagste standen te zijn doorgedrongen. Vandaar, boven bedoelde circulaire.

### RUSLAND.

De reis, die Keizer Alexander thans door onderscheidene deelen van zijn rijk doet, heeft nog al eenige beteekenis, wanneer men bedenkt, dat zij niet alleen dient om de bewoners der landstreken welke Z. M. bezoekt, in de gelegenheid te stellen, hunnen gebieder te zien, maar dat zij bovenal de strekking heeft, om den adel persoonlijk te kennen te geven, dat het des Keizers stellig voornemen is, de emancipatie der boeren door te zetten, en zoo zulks niet met medewerking van den adel kan geschieden, dat het dan ten spijt van dezen zal plaats hebben. Gelijk algemeen bekend, ... [illegible]

[illegible]

... uitgesproken begeerten aan de plaatselijke behoeften toetsen en deze aangelegenheid met Gods bijstand zonder nadeel voor u of de boeren ten einde brengen zult."

Engopmerkelijker zijn die woorden, welke de Keizer tot den adel van Nischni-Nowgorod rigtte.

"Ik verheug mij, zeide Z. M., u persoonlijk te kunnen dankzeggen voor de vaderlandsliefde, waardoor uw adel steeds heeft uitgeblonken. Waar het vaderland riep, was deze altijd onder de eersten. Ook in den laatsten moeitevollen krijg hebt gij mijne oproeping het eerst beantwoord. En nu dank ik u op nieuw, dat gij in de belangrijke aangelegenheid van de verbetering van het lot der lijfeigenen het eerst mijne oproeping hebt beantwoord. Mijn doel, gij weet het, is het algemeene welzijn; de bijzondere belangen met het algemeen belang in deze gewigtige aangelegenheid in overeenstemming te brengen, dat is uw zaak. Ik hoop intusschen met bewijzen, dat onder u egoïstische gezindheden zijn opkomen. Egoïstische bedoelingen bederven echter elke zaak. Dat is schade. Legt gij ze af! Ik vertrouw op u, ik hoop, dat dergelijke gezindheden niet meer zullen ontstaan, en dan zal de gemeenschappelijke zaak winnen. Heden loopt de voor uwen arbeid gestelde termijn af. — Daar ik echter weet, dat gij dien nog niet voltooid hebt, heb ik u toegestaan dien termijn tot den 15den October te verlengen. Dan zult gij gereed zijn, daaraan twijfel ik niet. Handelt zoo als het voor u goed en voor anderen niet kwaad is. Denkt aan u zelven, maar denkt ook aan anderen. Ik verlaat mij op u, gij zult mijn vertrouwen niet beschamen!"

### TURKIJE.

Het berigt van onlusten te Mecca en te Jeddah, waarbij bloedige botsingen tusschen de Turksche soldaten en de Arabische bevolking zouden voorgevallen zijn, heeft zich nog niet genoegzaam bevestigd. Maar de jongste berigten uit de Levant melden stellig, dat op de Roode zee twee schepen, een Turksch en een Fransch, door de van Mecca terugkomende bedevaartgangers, die aan boord waren en in opstand dreigden te komen, in groot gevaar gebragt zijn, dat te Tripoli in Barbarije een bataljon Turksche troepen welks soldij door de Porte niet tijdig betaald werd, deswege in opstand is gekomen, maar spoedig is ontwapend; dat te Bayruth in Syrië de orde alleen door de geduchte verschijning van Europesche oorlogsschepen in stand gehouden werd, en dat het op Kreta nog zeer onrustig was.

— Volgens een brief uit Alexandrië, blijven de Engelschen zich niet alleen steeds op het eiland Perim nestelen, maar zullen zij zich ook welder vestigen op Cameran, een eiland in de Roode zee, tusschen Loeheia en Hodeida, waar zij voornemens zijn een depôt van scheepsbenoodigdheden aan te leggen. Zij beweren een regt van eigendom op dit eiland te hebben, dat eene uitmuntende haven bezit, een geschikten ankergrond en overvloed van goed water; bovendien is dit punt het centrum van de koraalvisscherijen in de Roode zee.

### ENGELAND.

Reeds met een woord spraken wij van een artikel in den Times, tegen het Nederlandsche bewind op Java gerigt, en geschreven ten gevolge der beweging door sir James Brooke, van Serawak, in Engeland begonnen. Wij komen er op terug, om eens te doen zien hoe onbeschaamd men zich in Engeland over Nederland durft uit te laten. Na eene inleiding over het hooge gewigt van den Indischen Archipel, bijzonder van Sumatra, Borneo en Celebes, benevens eene menigte andere eilanden, volgt de aanval op Nederland, waarin de Times, getrouw aan zijne hatelijke gewoonte om nimmer te beoordeelen zonder tevens te beleedigen, zich woordelijk aldus uitlaat:

"De heerschende magt in deze streken (den Archipel) is een kleine Europesche Staat, die met eenige wijziging nu ontstaan door de tegenwoordigheid van magtige mededingers, een standpunt bekleedt, overeenstemmende met dat der Genuezen van vroegeren tijd. Zonder genoegzame magt om in Europa hunnen eigendom tegen eene der groote mogendheden te beschermen, is het aan deze slimme en nijvere Hollanders gelukt om zich in de Oost tot koningen en prinsen te verheffen, en te huis te leven van de schattingen, welke zij uit hunne afgelegen bezittingen opgaren. Het eiland Java, dat Engeland zich als eens zijn vroeger eigendom herinnert, bestrijkt als de regeringskosten van Nederland, en laat nog een overschot van twaalf millioen p. st. in de uitvoermaarde, welke door het Ned. Indisch gouvernement naar Europa gezonden wordt."

"De Hollanders houden onwrikbaar vast aan de overleveringen van eene naijverige en uitsluitingspolitiek, en onze kooplieden te Singapore beklagen zich dat hetzelfde stelsel, waardoor in verloopen tijden oorlog tusschen de twee natiën ontstond, steeds in volle werking is in den Indischen Archipel. En wordt beweerd dat zij met eene gretigheid regeeren, die naar dwingelandij zweemt, en toch een luiden kreet doen opgaan bij de minste inbreuk in hunne aanmatigingen, uitgenomen dat dit eene verdrukking is van ... [illegible]

[illegible]

Het Hand. en Eff. blad zegt dit honend artikel van den Times gelezen te hebben en verbaasd te staan over zoo veel aanmatiging en vermetelheid! Zoo ergens, zegt dat blad, dan past hier het: "zoo schrijft men de historie!" Gaat immers de Times zóó in zijne historische betoogen voort, dan zal het voor dit blad, naar zijne historische data, volstrekt geene moeite zijn, te bewijzen, dat niet Nederland, maar Engeland in 1619 Batavia gesticht heeft, en dat die kleine staat, welke," om in de taal van den Times te spreken, "niet bij magte is om in Europa zijnen eigendom tegen eene der groote mogendheden te beschermen," slechts een brutalen historischen roman heeft gedicht, toen hij, in zijne jaarboeken, de belagchelijke fabel heeft geschreven, dat Nederland, om den heldenmoed (!) der Engelschen, die zich door het verbranden van eenige weerlooze koopvaardijschepen in het Vlie zoo schitterend onderscheidden, te vernederen, in 1666 den togt op Chattam heeft ondernomen. Heeft de Times zóó dit jaar, of de jaren 1672 1674 uit de Engelsche historie gewischt, om zulk eene vermetele taal te durven voeren, zoo wete dit blad, dat Nederland ze niet vergeten heeft, en dat, in de zonen, nog hetzelfde heldenhart, als eenmaal in hunne voorvaderen klopt."

— In eene der groote steenkolenmijnen van Zuid-Yorkshire heeft de arbeid gedurende 18 weken stil gestaan, ten gevolge van de weigering der werklieden om zich te onderwerpen aan eene vermindering van hun loon. Duizenden arbeiders zijn daardoor gedurende dien tijd buiten verdiensten gebleven, en uit het fonds, hetwelk de mijnwerkers hebben opgerigt om elkander in tijd van nood ondersteuning te verschaffen, is dien ten gevolge eene som van ruim 2000 p. st. aan hen uitbetaald. Aan den anderen kant hebben de eigenaars der mijn door den stilstand van den arbeid mede zeer groote verliezen geleden — Verleden Zaturdag is het geschil over het loon vereffend en het werk hervat.

— Door de directeuren van de trans-atlantische telegraafmaatschappij is besloten het dunne kabeleinde (15 Eng. mijlen door een dikker te vervangen, hetwelk thans is ingescheept. Uit een rapport van den ingenieur Henley blijkt overigens, dat de kabel waarschijnlijk op ongeveer 300 mijlen van Valentia beschadigd is. Genoemde ingenieur geeft als zijn gevoelen te kennen, dat het gebrek bestond voor dat men den kabel heeft laten zinken, terwijl hij aan het slot van zijn rapport zegt, er niet aan te wanhopen den kabel weder bruikbaar te maken.

— In Engeland zijn weder gunstige berigten ontvangen van den kapitein Mac Clintock, die met het schip Fox naar de Noordpoolzee gezonden is om, zoo mogelijk nadere berigten omtrent het uiteinde van den kapitein Franklin en zijne reisgezellen in te winnen en hunne overblijfselen terug te brengen. Deze berigten zijn van den 26sten Julij j.l. Hij bevond zich toen nabij Pondsbaai en was de gevaarlijke ijsbergen van Baffins-baai ongedeerd doorgevaren.

— Onder het tot de Katholijke kerk overhellende gedeelte der Anglicaansche geestelijkheid zijn er die de oorbiecht of althans iets wat daarnaar gelijkt, trachten in zwang te brengen. Hiertegen verklaart de publieke opinie zich met nadruk, en bij het in Engeland tusschen kerk en staat bestaande verband is de zaak eene staatsaangelegenheid geworden.

In de vorige week is te Greenwich eene talrijke meeting ter behandeling van de zaak der oorbiecht gehouden. De vergadering heeft zich eenstemmig met de volgende verklaringen vereenigd: "Ten gevolge der handelingen van een vrij groot gedeelte der geestelijkheid, is het voor den leekenstand noodzakelijk geworden stappen tot handhaving van het Protestantsche karakter der kerk van Engeland te doen. De poging van een gedeelte der geestelijkheid om het stelsel van oorbiecht en van priesterlijke absolutie in te voeren, wordt door deze vergadering afgekeurd als onvereenigbaar met de H. Schrift, als strijdig met de echte leer en gebruiken der Hervormde kerk van Engeland, en als doodelijk voor alle maatschappelijk en huiselijk geluk."

— Uit een officieel opgemaakten staat der zelfmoorden in Engeland blijkt het volgende: Van 1852 tot 1856 hadden zich 5415 gevallen van zelfmoord in het vereenigd koningrijk voorgedaan, namelijk, 3886 mannen en 1528 vrouwen. Door elkander gerekend hadden er dus jaarlijks ruim 1000 zelfmoorden plaats. Het grootste aantal, zijnde 1182, deed zich op in 1856. Vergiftingen, vooral door arsenicum, opium en blauwzuur, speelden hierbij de hoofdrol. Slechts twee gevallen van gebruik der strychnine en een van kamfer vindt men daarbij vermeld. De meeste zelfmoorden hadden plaats door ophanging. Zelfverstikking door koolendamp deed zich in Engeland veel minder voor dan in Frankrijk. De meeste zelfmoordenaars waren menschen van tusschen de 35 en 45 jaren; er kwamen in het overzigt ook 33 kinderen voor van 10 jaren en 14 personen van boven de 84 jaren oud.

— Uit eene officieele opgaaf betreffende de steenkolenmijnen blijkt, dat in het jaar 1855 nagenoeg 230,000 personen in en bij de steenkolenmijnen van Groot Brittanje werkzaam zijn geweest, dat 66 millioen ton kolen zijn opgebaald. Men berekend dat van elke 224 arbeiders 1 het leven verloor.

— De Londensche Times van den 30sten Sept. en die van den 1sten Oct. zijn te Berlijn in beslag genomen, de eerste om de Volkszeitung, de laatste om [illegible] artikel van den Times [illegible] heeft betrekkelijk tot onderg... [illegible]

### BRITSCH-INDIË.

[illegible]

# De Nieuwsbode

[illegible]

**$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.**

**DINGSDAG, DEN 9 NOVEMBER 1858.**


## AFKONDIGING.

Door de goede Voorzienigheid Gods is er weder een jaar voorbij gegaan, en deszelfs herinneringen en wenschen zijn opgezameld. Jegens het gansche menschdom heeft Hij overvloedige gunstbetoonin-gen aan den dag gelegd, en op ons ontelbare zegeningen uitgestort.—Zaaitijd en oogst kwamen en zijn voorbij gegaan, en de vette aarde heeft haren grooten oogst [illegible] opwerpende dragende elke boom en elke plant zaden naar haren aard. Zijne boog is nog in de wolken gewrocht. Zijne tuchtroede is terug gehouden, en de pest, die in de duisternis wandelt en de vernieling, die op den middag woedt, zijn ons voorbij gegaan.

De gansche aarde heeft verbaasd gestaan bij de gestadige en verwonderingwekkende vorderingen en goede uitkomsten in wetenschap en kunst, en in verstandelijke ontwikkeling. Alle neringen en bedrijven hebben overal den uitslag gehad, dien zij verdiend hebben. In alle lofwaardige en nuttige dingen hebben wij den goedkeurenden glimlach ontvangen van onzen Vader, die in den Hemel is.

Zijn werk is eervol en roemrijk, en zijne geregtigheid duurt eeuwig.

Hij heeft Zijne wonderbare werken gewrocht, om in aandenken te blijven; de heer is genadig en vol ontfermingen.

De vreeze des Heeren is het beginsel der wijsheid; een goed verstand hebben allen, die zijne geboden gehoorzamen; Zijn lof duurt eeuwig.

Voor al Zijne goedheden en barmhartigheden, en liefdevolle teederheid en zorg, zijn wij Hem de hulde van dankbare, nederige en gehoorzame harten verschuldigd. Eene eerwaardige en wijselijk ingestelde gewoonte opvolgende, stel ik daarom **Donderdag, den 25 dag van November** aan tot eenen dag van dankzegging en gebed en lof. En ik beveel dien dag der waarneming van het goede volk dezes Staats aan, hetzelve gelastende op denzelven zich van alle wereldsche beroepen en bezigheden te onthouden, behalve slechts werken van noodzakelijkheid en liefdadigheid.

In getuigenis waarvan ik hieronder mijnen naam heb geteekend, en er het Groote Zegel van L. S. den Staat van Wisconsin heb laten aanhechten.

Gedaan te Madison, den 27sten dag van October, in het jaar onzes Heeren, een duizend acht honderd acht en vijftig.

Door den Gouverneur,

ALEX. W. RANDALL.

J. D. Ruggles, Ass't Secr. van Staat.

---

Een gevoelen van het Congres.—De heer Gurley, een Republikein, die te Cincinnati voor het Congres is verkozen, was vroeger een Universalisten predikant. Een zijner tegenstanders beproefde eenen ouden Methodist over te halen, om niet voor hem te stemmen. "Denkt gij dat gij de zaak der godsdienst bevordert", zeide hij, "door voor eenen Universalist te stemmen—iemand, die niet aan de hel gelooft?"—"Ja" was het antwoord van den Methodist; "indien de heer Gurley, als hij een jaar in het Congres is geweest, niet gelooft dat er eene hel is, dan [illegible] ik de tegenwoordige Administratie niet. Ik [illegible] voor hem stemmen."

---

Heenan's uitdaging.—In de New Y[illegible]sche bladen verscheen dezer dagen de volgende uitdaging van dezen bokser:

Ik zelf en mijne vrienden, niet tevreden zijnde met mijne nederlaag door John Morrissey, ten gevolge van ziekte, die mij zes dagen voor den dag des gevechts het bed heeft doen houden, en daar ik hem slechts ontmoette, om bedillingen van hem en zijne aanhangers voor te komen, zijnde ik geheel ongeschikt voor de worsteling, en daar ik mijn regt om volgens de New London regelen eenen met zoden belegden kring te eischen opgaf, om hem te toonen, dat ik onder alle ongunstige omstandigheden vechten wilde—daag ik hem door dezen uit om met mij te vechten om $6,000 of meer aan elke zijde, en om het meesterschap van Amerika, binnen vier of zes maanden na dezen.

JOHN C. HEENAN.

---

Antwoord van Morrissey. — Voor mijne laatste overeenkomst met Mr. Heenan, heb ik openlijk verklaard, dat het mijn laatste gevecht zou zijn. Na deszelfs afloop, heb ik hetzelfde besluit te kennen gegeven. Omstandigheden, die mij bevelend voorkwamen, hebben mij tot dien strijd gedwongen. Ik beschouw dat het eerste dezer oogmerken vervuld is. Niemand heeft of kan hebben te klagen over de wijze, waarop mijne vrienden of ik het gevecht bestuurd hebben. Ik had gehoopt, dat mijn tweede oogmerk ook zou zijn vervuld geworden. Ik heb geen verlangen naar meerderen strijd met iemand. De pligten jegens mijn huisgezin en mijzelven eischen van mij, dat ik mijnen tijd en mijne krachten aan meer prijzenswaardige en voordeelige doeleinden wijde. Ik hoop zulks te mogen doen, zonder verdere stoornis door mijnen laatsten tegenstander of zijne vrienden. Ik weet van zijne bekende uitdaging en bedreiging. Het schijnt, dat er een besluit bestaat, om mij tot een ander gevecht te dwingen, of mij in het openbaar geweld aan te doen. Ik herhaal op nieuw, dat ik nimmer meer het strijdperk zal binnentreden, en zij die mij kennen zullen de beweegredenen van dit besluit niet miskennen. Het sproot niet voort uit vrees voor eenig mensch, maar uit een eerlijk meer gepast verlangen, om mijne pligten jegens mijn gezin en de maatschappij te vervullen; en ik zal ook van dat voornemen door geene bedreigingen of geen wederregtelijk geweld worden afgebragt. Ik zal op de wetten en op den regtvaardigen invloed van het algemeen gevoelen vertrouwen, om mij het genot van de algemeene regten van amerikaanschen borgers te verzekeren.

Als ik aangevallen word, dan koester ik geene vrees wegens mijne bekwaamheid om mij te verdedigen, zoo ik niet overmand word, gelijk ik hiervoren gedaan ben, door lafhartige zamenspanningen. Ik zal het regt om mij zelven te verdedigen uitoefenen, en verlaat mij op de ondersteuning van alle eerlijke lieden, om mij in mijn vreedzaam besluit staande te houden.

Voor mijnen strijd met Mr. Heenan, verklaarde ik openlijk op de plaats des gevechts, dat, als hij mij overwon, ik hem bij de hand zou nemen en mijne nederlaag erkennen, zonder eenige verbittering te koesteren. Mijne behandeling van hem en zijne vrienden, [illegible] voorbij was, is goed bekend. Bij [illegible] ongelukkig of [illegible]. Het [illegible] niet aan mij dat te verkondigen of er op te roemen, maar ik heb [illegible] dat zij mij ten minste tegen alle beleedigingen van hem of hen [illegible] moest.

JOHN MORRISSEY.

---

Nog een prijsvechten.—Op denzelfden dag, waarop Morrissey en Heenan vochten, had er bij St. Louis een prijsvechten plaats tusschen Pat McNeil, den Tipperary Boy, en Elias O'Flagherty. De laatste was overwinnaar. De St. Louis *Republican* schetst zijn [illegible] van dit barbaarsche, [illegible] werk als volgt:

"Bij den [illegible] kwam hen McNeil [illegible] tijds [illegible], daar hij twee gebroken armen had, twee blaauwe zwarte oogen, eene gebroken rib of twee, en een hoofd wel twee maal zoo dik als anders, en daarenboven een groot verlies van bewustzijn had ondergaan. Hij werd daarom verklaard slaag te hebben gehad, en het geld den triomferenden O'Flagherty overhandigd. De laatste echter, [illegible] overwinnaar verklaard, was ook tamelijk erg gestraft. Zijn linkeroog was [illegible] uitgeslagen, zijn stentelbeen was op twee [illegible] tot gruis, zijne [illegible] regtervingers waren bit [illegible], en zijn mond [illegible] de regterzijde tot aan [illegible] opengescheurd."

Waarlijk eene [illegible] overwinning. Een ding [illegible] echter [illegible] die barbaarsche [illegible] eene goede [illegible] kunnen [illegible] namelijk dat die vechtelingen, als zij elkander dood slaan, den Sheriff de moeite besparen van hen op te hangen.

---

Een jongen snijdt een kind den hals af.—Er werd dezer dagen te Detroit eene zonderlinge misdaad gepleegd. Een kleurling jongen van ongeveer negen jaar, die juist eenen straftijd voor diefstal in de gevangenis had uitgediend, [illegible] een knaapje, Drew [illegible], dat [illegible] jaren oud was, en zeide hem het hoofd op te houden, dan zou hij het [illegible]. Het [illegible] kind gehoorzaamde, waarop Points een mes over zijnen hals haalde en hem eene snede ter lengte van vier duim toebragt. De botheid van het mes alleen kwam doodelijke gevolgen voor. Deze daad schijnt uit louter ondeugd gepleegd te zijn, en de jonge booswicht is tot het Huis van Correctie verwezen tot hij mondig is.

---

Een wanhopig tweegevecht.—Het volgende uittreksel van eenen partieulieren brief, geschreven door eenen soldaat in het leger van Utah, geeft de bijzonderheden op van een der wanhopigste tweegevechten, die bekend zijn. Dit treurtooneel had plaats te Cedar Valley, in de eerste week van September. De schrijver zegt:

De hoofdpersonen in deze bloedige zaak waren twee spelers van St. Louis, genaamd Rucker en Peel. Wat aanleiding tot dezen strijd gaf, was, dat in den loop van een spel om $1,000, Rucker eene geheime kaart speelde, en door Peel ontdekt werd. Er vielen scherpe woorden tusschen hen, waarop Peel zeide, dat er slechts een weg was om de zaak uit de wereld te helpen—zij moesten vechten. Zij gingen buiten den winkel, en zich tien yards van elkander plaatsende, trokken zij hunne revolvers en schoten. Beiden vielen bij het eerste schot—Rucker in de borst getroffen en Peel in den schouder. Een van Peel's vingers werd door het schot weg genomen. Het tweede schot trof weder beiden. Vervolgens verhief zich Rucker op zijne knie en schoot tweemaal, en beide kogels raakten Peel.—Deze laatste, uit zes wonden bloedende, scharrelde op van den grond, en zijnen revolver op zijnen arm latende rusten, en bedaard mikkende, schoot hij Rucker in het hart.

---

Schandelijk tooneel in een geregtshof te Pittsburgh, Pa.—Het Pittsburg *Journal* verhaalt het volgende, als in die stad gebeurd:

Het Districts Hof van Pittsburgh, was bezig met een verhoor in eene zaak, waarin John S. Hall aanklager, en S. C. Bidwell aangeklaagde was. Regter Shaler was raadsman voor den klager, en in den loop van zijne aanspraak aan de Jury, sprak hij van den aangeklaagde in bewoordingen, die voor dezen niet zeer vleijend waren. Hij maakte hem uit voor eenen schurk en eenen bedrieger, en zeide dat zijn voorkomen hem als zoodanig aantoonde, en bezigde meer dergelijke uitdrukkingen. Toen regter Shaler zijne aanspraak aan de Jury geeindigd had, ging de heer Bidwell naar hem toe en merkte in dezer voege aan: "Regter, ik weet niet beter of mijn gezigt toont even zoo goed een eerlijk man aan als het uwe." Daarop spuwde regter Shaler den heer Bridwell in het gezigt, waarop de laatste eene par à pluie opligtte, die hij in de hand had, en hem eenen slag toebragt, die eene wankleurigheid van het oog veroorzaakte. Robert Woods liep om regter Shaler te helpen, maar eenige leden van de balie hielden hem tegen. De heer J. S. Hall, de aanklager in de zaak, zijnen raadsman ziende slaan, kwam hem ook te hulp, en gaf den heer Bidwell eenen klap. Zij werden eindelijk tot een begrip van hun wangedrag gebragt, en den Sheriff in bewaring gegeven. De vechtende regtsgeleerden werden beboet, een voor $100, een voor $75 en een voor $50.

---

De Engelsche reiziger.—Een reiziger, die met eenen gids behoorden door de Bleche de Roland, in de Pyreneen, gekomen was, kwam plotseling op het denkbeeld om eene aangrenzende bergspits te beklimmen, eenvoudig omdat hem gezegd was, dat iedereen die dat tot nog toe beproefd had, er zijn leven bij had ingeschoten. Hoe meer de gids het hem poogde af te raden, hoe vaster hij besloot die taak te vervullen of om te komen. Hij had reeds een derde der beklimming volbragt van deze bijna loodregte klip, die boven eene rotsige kloof van twee duizend voet diepte hing, toen hij, tot zijne verbazing, even achter zich, het geluid van zwaar ademen hoorde. Over zijnen schouder heen ziende, zag hij eenen vreemdeling zich met handen en voeten vasthouden, en toch gestadig en moedig hetzelfde vreesselijke pad opsukkelen. "Ah!" riep hij, "gij komt om met mij den roem dezer onderneming te deelen?" "Niets daarvan." "Dan wilt gij waarschijnlijk de verhevenheid van het uitzigt op den top genieten?" "Dat is ook mijn voornemen niet." "Weet gij wel, dat elke stap ten gevare van uw leven is?" "Ongetwijfeld." "Mag ik u dan vragen, wat op aarde kan een verstandig mensch op zulk eenen weg brengen?" "Ik heb een doel."

De Engelschman glimlachte; beiden gingen weder aan het werk, vastberaden hunne nagels in de granietscheuren gravende. Zich eindelijk op een plat, van eenige voeten in het vierkant bevindende, dat met ijs was bedekt, hielden zij eenige oogenblikken stil, als wanneer de vreemdeling, zijnen hoed afnemende, eerbiedig aanmerkte: "Gij kunt slechts ontkennen, mijnheer, dat gij bij elken stap groot gevaar loopt, en gij kunt ook niet, denk ik, onder deze omstandigheden, missen de waarde mijner waren toe te staan." "Gij hebt althans eene buitengewone plaats gekozen, om die af te zetten", zeide de Engelschman, "met de wolken duizend voeten beneden ons, en de thermometer ver onder het vriespunt." "O! Daar geen woord van. Ik heb alles bij de hand, wat wij noodig hebben—pen, inkt en papier—en gij kunt mijnen schouder voor eenen lessenaar gebruiken. Ik ben agent van de maatschappij ter Verzekering tegen toevalligen dood. Mag ik u, voor bij hooger gaat, verzoeken aan uwe vrouw en kinderen te denken, en dit papier in te vullen."

De Engelschman glimlachte om de kluchtigheid dezer handelijze, teekende het papier, gaf eene aanzienlijke voor de premie, en werd spoedig weder gezien. De agent klom voorzigtig naar beneden, wel voldaan met zijne commissie, en omdat hij zoo ijverig zijnen pligt jegens zijne lastgevers vervuld had.—*Letter in the London Times.*

---

Wie zeggen was het? — Een schitgewaardig heer in Windsor County, had vele jaren geleden eene begeerte om zijne town in de Staats Wetgeving te vertegenwoordigen. Schoon een man van eenen goeden naam, en in allen deele bekwaam genoeg voor het ambt, dat hij zocht, wilde het zoo zijn, dat hij zoo groote bezigheid had, om zich bij de menschen gehaat te maken, en in der daad de minst geachte man in de town was. Hij ging naar Squire X, een man, van invloed, die toevallig met hem bevriend was, en legde dezen zijne zaak voor, en verzocht hem zijnen invloed voor hem te gebruiken, zeggende, dat hij geene hulp verwachtte zonder er voor te betalen, en dat hij zeker was van verkozen te zullen worden, als X zich voor hem in de bres wilde stellen. De Squire zette zijn beste beentje voor, doch toen de stemmen werd omgekeerd, bleek het dat er een ander verkozen was. De teleurgestelde candidaat riep, dat hij weten wilde hoe de stemmen stonden, en vernam dat hij er juist drie had! "Ik begrijp er niets van," zeide hij, zich met een [illegible] gezigt naar den Squire wendende. "En ik ook niet", zeide de Squire, "ik heb voor u gestemd—gij hebt voor u zelven gestemd—maar wie drommel of de derde was, dat kan ik maar niet bedenken."

---

Een onverwacht erfdeel staat der dochter van den [illegible] geleden gestorven Aaron Burr, den gewezen [illegible] staatkundigen [illegible] te wachten. De laatste had [illegible] van de [illegible] op den Richmond Hill eigendom, bestaande uit 3—400 lotten in het middelpunt van New York, voor eenen tijd van 99 jaren. Hij verpachtte dien grondeigendom voor 63 jaren van Astor en anderen, wier pachttijd in 1860 uit is. Over drie jaren dus behoort de gansche bezitting aan de dochter van Burr, welker [illegible] door de ligging in het midden der stad ontzaggelijk is geworden. Men schat de waarde op $1,500 @ $2,000 het lot.

---

Verrassing in een baaiun. — Terwijl onlangs vier kleine jongens zich verlustig len met in en uit eene oude korenkist te springen, die in den stal stond van eene landhoeve in de Carse of Gowrie, gingen zij er eens allen te gelijk in en trokken het deksel toe, hetwelk op de gewone wijze voor een hangslot beslagen zijnde, vatte de beugel de kram, en maakte hen tot gevangenen, zonder eenige mogelijkheid om zich er uit te verlossen. Gelukkig echter, moesten de paarden gevoederd worden; doch de ploeger wiens pligt dit was, had zijne taak volbragt, en wilde weg gaan voor den nacht, toen hij dacht eenige beweging in de kist te hooren. Wetende dat er geen koren in was, was hij overtuigd, dat hij zich bedrogen had, maar de nieuwsgierigheid dreef hem, hij ligtte het deksel op, en vond de thans vermiste en angstig gezochte gevangenen, nog in leven, maar geheel bewusteloos of niet in staat, om iets tot hunne bevrijding te doen. Had eene beweging van een hunner niet in het laatste oogenblik de aandacht van den ploeger getrokken, dan zouden alle vier waarschijnlijk voor den morgen dood zijn geweest.—*Perthshire Advertiser.*

---

Een kind door zijnen vader vermoord.—Er had dezer dagen een treurig ongeval te New York plaats. Een man, Patrick Stackpole genaamd, kreeg twist met zijne vrouw, greep in een oogenblik van drift eenen stok en deed eenen slag naar haar hoofd. De vrouw keerde zich ter zijde en ontweek den slag, maar ongelukkig kwam de stok op het hoofd van een kind van drie maanden neder, dat zij op haren arm had, en doodde het oogenblikkelijk. De vader was stijf van schrik door het gebeurde, en toen de policie binnen kwam, weende hij bitterlijk om het gevolg zijner rasse daad. Hij leverde zich bedaard aan de policie over, om de uitspraak van den coroner af te wachten.

---

Alweer een nieuw verhoor! — De altijd durende Cancemi, de Italiaansche moordenaar van den policieman Anderson, te New York, zal een nieuw verhoor ondergaan. Als hij leeft tot aan den volslagen afloop van den eindeloozen woordenstrijd over hem, zal hij zeker nog eenen goeden ouden dag beleven. Men zegt dat de kerel al de nieuwsgierigheid, aan zijne landslieden eigen, aan den dag legt, om den uitslag te weten, en hoopt dat zijne levensdagen zullen verlengd worden, opdat hij er het einde van moge zien.

---

Welk regt hebben zwarte moeders om hunne kinderen lief te hebben?—Eenige jaren geleden kocht de WelEw. J. G. Fee van Kentucky van zijnen vader (eenen ouderling in de O. S. Presbyteriaansche kerk.) eene oude slavin, die hem in zijne kindschheid had opgepast. Hij stelde haar terstond in vrijheid, en zij vond eene woonplaats in het dorp Felicity, eene mijl of twaalf Ohio in. Lang van hare kinderen verwijderd zijnde, keerde de oude vrouw, ongeveer een jaar geleden, naar hare woning in Kentucky terug, om hen te bezoeken. De ontmoeting van deze oude vrouw met hare kinderen, na jaren afwezigheid in Ohio, was zeer aandoenlijk, maar hun meester beval haar oogenblikkelijk weg te gaan en verbood haar weder bij hen te komen. Deze arme, troostelooze zwarte Rachel, nu niet meer naar hare kinderen kunnende gaan, deed eene zwakke poging, om hen in het land der vrijheid te laten komen; maar zij werd gevat, naar eene gevangenis van Kentucky gesleept, en zal waarschijnlijk de overige dagen haars levens in een verbeterhuis moeten slijten.—Zoo veel voor de misdaad van moederliefde.—*Cincinnati Gazette.*

---

Een slag, die beiden doodde.—Terwijl er gisteren avond een paard in de Old St., nabij Sicamore stond, liep er één hond onder hetzelve door, en ontving eenen slag, die hem volkomen de hersenpan verbrijzelde, en hem oogenblikkelijk doodde. De eigenaar van het paard verliet spoedig daarna de stad, maar was nog niet ver weg, of het paard viel neder en stierf. Bij onderzoek vond men in den poot, waarmede het den hond geslagen had, een verscheidene duimen lang stuk been, waarschijnlijk een stuk van des honds kakebeen, in het levende of teederste gedeelte van de hoef zitten. Het was aan *tetanus* (regtstijvigheid, mondklem) gestorven.—*Petersburgh Express.*

---

Een hert met eene stoomboot gevangen.—Mr. Cole, kapitein van de stoomboot *Columbia*, zag op zijne laatste reis, niet ver van deze zijde van Point aux Bargues, ong[illegible] mijlen van land, een hert in het water. [illegible] stuurde de boot op aan, en er digt bij gekomen zijnde stopte men. Het dier kwam digt bij het gangboord, en men wierp een touw over zijn hoofd, waarmede het in eenen uitgeputten toestand aan boord werd getrokken. Men hield het levend, tot den volgenden dag, toen het zijne sterkte en levendigheid wederkeeg, en zoo veel leven maakte, dat men het doodde en den passagiers en het scheepsvolk toediende, die met deze verandering van spijs goed in hun schik waren.—*Detroit Free Press.*

---

Het Gouldy-treurspel.— De berigten van den toestand der familie Gouldy zijn gunstiger. De heer Gouldy was gisteren den ganschen dag bij zijne kennis. Hij weet dat hij het slagtoffer is geweest van eenen gewelddadigen aanval, maar heeft geene nieuwsgierigheid naar de zaak aan den dag gelegd. Hij vraagt van tijd tot tijd naar Frank, maar het gesprek wordt dan terstond door zijne vrienden op iets anders gewend. Verleden Zaturdag gaf hij bevelen, hoe hij eene zilveren ijskan wilde gerepareerd hebben. Zijn regterarm en zijne regterzijde zijn nog lam, ten gevolge van de beleediging der hersens. Niettegenstaande zijne duidelijke beterschap, houden zijne geneesheeren het er niet voor, dat het beslissende tijdstip in zijn geval reeds gekomen is. Mevrouw Gouldy betert snel. De knaap Nathaniel vaart wel, en de verschijnselen van roos waren geheel verdwenen. De kleine Charley betert snel. De dienstmeisjes zijn beiden veel beter.

Er is een andere grond van deze slagting opgeworpen. Men zegt dat eenigen tijd voor het bedrijven der daad, de jonge Gouldy eenige schitterende berigten van de Fraser rivier en hare gouden schatten vernomen had, dat hij eenige vrienden zijn voornemen had te kennen gegeven, om daarheen te gaan; dat hij zich dienvolgens tot zijnen vader wendde, om geld ter betaling der reiskosten, hetgeen deze weigerde, waarop hij op eenen driftigen toon riep: "Ik moet het hebben"

Uit dien hoofde denkt men, dat hij het gansche huisgezin dacht te vermoorden, en, na zich zelven gewond te hebben, alsoo te maken, waarop hij dan een vertelseltje zou hebben opgedischt van inbrekers en moordenaars van het gansche huisgezin, en dan, daar er geen andere erfgenamen waren, zou hij eigenaar van de nalatenschap zijn geweest. Doch daar hij zijn doel niet kon bereiken, zou hij zich de hersens hebben uitgeblazen. Verscheidene jongens spreken van zijne [illegible] toen hij nog een jongen was, en wel tegenover jongens, die veel jonger en kleiner waren dan hij, en hem menigmaal straffeloos beleedigden, door zijne knikkers weg te nemen enz., hetgeen hij altijd toeliet. Toen hij op zee was, was hij, zoo als de kapitein, bij wien hij voer en die gezegd wordt zijn oom te zijn, zegt, zeer lui, en werd slechts op zijne plaats gehouden, door een strikt vast houden aan de regels van het schip. "Was het [illegible]," zegt een der geneesheeren, "dat hij het mes zorgvuldig geslepen, de pistool tot aan den mond geladen, en de handbijl in zijne kamer verborgen had, dan zou ik gezegd hebben, dat zijne daden in dien rampzaligen nacht het gevolg waren van eene plotselijke vlaag van krankzinnigheid."

Op dit vreeselijk treurspel werd gezinspeeld in de preken, die gisteren in de verschillende kerken der stad werden uitgesproken. De Wel Ew. heer Crawford, predikant van de kerk, aan welke de familie Gouldy verbonden was, predikte naar aanleiding van den tekst, "Mijn zoon, als u de zondaren lokken, geef dan niet toe." Spreuken 1:10.

De leerrede was geheel gewijd aan de pligten van kinderen jegens hunne ouders, de goddelijke regtvaardigheid en de noodzakelijkheid van ouderlijk bedwang, en de droevige gevolgen van eene roekelooze achteloosheid omtrent de huiselijke tucht.—*N. Y. Commercial*, 1 *Nov.*

---

Een Leviathan.—Bijl, kapitein van het Hollandsche barkschip de *Hendrik Ido Ambacht*, deelt ons het volgende mede:

Toen wij in de Zuid Atlantische Oceaan voeren, op 37:27 Zuiderbreedte en 14:51 Oosterlengte, ontdekten wij des middags van den 9 Junij, tusschen 12 en 1 uren, een vreeselijk zeemonster, dat negen dagen lang gestadig ter zijde van het schip bleef. Het monster was ongeveer 90 voet lang, en van 25 tot 30 voet breed, en kwam dikwijls met zulk eene kracht tegen het schip aan, dat het er geheel van trilde. Het spoot eene groote hoeveelheid waters over het dek van eenen zeer onaangenamen reuk. De kapitein, vreezende dat het monster het roer zou beschadigen, beproefde alle middelen om er van af te komen. Nadat er meer dan honderd geweerkogels in waren gelost, en eene harpoen en een lang ijzer in zijn ligchaam waren begraven, zag men het bloed uit verscheidene wonden vloeijen, zoodat het eindelijk, door verlies van kracht, het schip niet langer kon bijhouden, en buiten gezigt kwam. Deszelfs huid was op vele plaatsen, ten gevolge van het hevig wrijven tegen het koper, verscheurd.

---

Een voorval van de gele koorts.—Eene roerende zaak werd onlangs der overweging en barmhartigheid van eenen der goede Samaritanen aangeboden, die tegenwoordig de zieken verzorgen, de behoeftigen ondersteunen, en de hongerigen voeden. Er werd des morgens een knaap gevonden, liggende in het gras van de Claiborne straat te New Orleans, oogenschijnlijk levendig en schrander, maar ziek. Een man, wiens gevoel van menschlievendheid zeer ontwikkeld is, schudde hem aan den schouder, en vraagde hem wat hij daar deed. "Ik wacht tot God om mij komt," antwoordde hij. "Wat meent gij daarmede?" vraagde de heer, getroffen door den roerenden toon van het antwoord en den toestand van den knaap, in wiens oog en gloeijende wang hij het teeken der koorts zag. "God zal om mij komen; moeder, en vader, en broertje," zeide hij. "Men nam hen mede naar zijn huis, boven in de lucht; en moeder zeide mij, toen zij ziek was, dat God voor mij zorgen zou. Ik heb geen te huis, niemand geeft mij iets, en zoo kwam ik hier buiten, en heb zoo lang boven in de lucht naar God gezien, om te komen en voor mij te zorgen, zoo als moeder mij gezegd heeft, dat Hij doen zou. Hij zal wel komen, zou Hij niet? Moeder zeide nimmer eene leugen." "Ja, mijn jongen," zeide de man, overstelpt van aandoening "Hij heeft mij gezonden, om voor u zorg te dragen." Gij moest zijne oogen hebben zien schitteren, en den glimlach van triomf over zijn gelaat hebben zien uitbreken, toen hij zeide: "Moeder zeide mij nimmer eene leugen, mijnheer; maar gij zijt lang onder weg geweest."—*N. O. Delta.*

---

Eene geit als zoogmoeder — Volgens de New Orleans '*True Delta*' van den 24 October woont er in het vierde district aldaar een man met zijn kindje en eene deftige, goed gewende geit, aan welke men den naam van Nannette heeft gegeven. De moeder des kinds werd voor eenige weken door de gele koorts weggerukt, en de geit bekleedt nu bij het moederlooze kind de plaats van zoogmoeder, met eene zorgvuldigheid en stiptheid, die menige moeder beschaamt. Zoodra zij het kind hoort schreeuwen, snelt zij er op toe en biedt het haar uijer aan. Menigmaal gaat de geit een klein eindje van huis af, maar zoodra haar scherp gehoor de stem des kinds verneemt, loopt zij snel naar huis, om het verlangen haars zuigelings te bevredigen.

Volgens de geschiedkundige overlevering werden Romulus en Remus, de tweelingszonen van Mars en van Rhea Silvia, en daarna de grondvesters van Rome, nadat zij den dood in den Tiber ontgaan zijnde, bij het galatijnsche gebergte aan den oever gedreven waren, door eene wolvin gezoogd en door eene specht gevoed. Of deze overlevering waar is of niet, kunnen wij niet zeggen; voor de waarheid der geschiedenis van het kind en Nannette staat men echter in.

---

Ontzettend gevolg van slaapwandelen.—Een der ijselijkste gevolgen van slaapwandelen, waarvan wij sedert lang gehoord hebben, viel dezer dagen aan de Boven Veer Aanlegplaats voor. Een landbouwer, genaamd John Bray, uit Indiana, die met zijne vrouw, zijn behuwdvader en vier kinderen, naar het eene of andere punt van de rivier Missouri aan het verhuizen was, kwam op den Ohio en Mississippi spoorweg. In bekrompene omstandigheden verkeerende, verkreeg dit gezin verlof, om in eene kleine kamer aan het veerdek, onder aan de Carr straat, den nacht door te brengen. Tusschen twaalf en eenen in den nacht stond Bray in zijnen slaap op en zijn jongste kind, dat drie jaar oud was, in de armen nemende, liep hij er mede in het water! De jammerkreten des kinds, en het luide geroep des vaders om hulp trok weldra een aantal personen van de aan de landingsplaats wonende personen naar het schriktooneel. De hevige smart des gezins grensde aan de verbijstering en woestheid van den krankzinnige en wordt als allerhartverscheurendst beschreven. Voor het verstandig middel kon bedenken om de drenkelingen te redden, zonken beiden om niet meer levend te worden wedergezien.—*St. Louis Dem.*

---

☞ Gedurende een onweder te Petersham, Mass., liep er een bliksemstraal langs eenen bliksemafleider aan het huis van mevrouw Pierce. De dame zat bij het raam, dat onmiddelijk aan den afleider grensde, en werd een weinig bedwelmd. Doch hoe vreemd stond zij te kijken, toen zij bij onderzoek bevond, dat al hare boven tanden door den schok waren uitgetrokken, zonder dat zij er iets van bespeurd had, en over den vloer verspreid lagen.

Dit is eene treffende bevestiging, zegt de *Free Democrat* van Milwaukee, van de waarde der electriciteit voor het tandentrekken.

---

☞ Koop *Ayer's Ague Cure* voor tusschenpoozende koortsen, *Ayer's Cherry Pectoral* voor hoest, en Ayer's pillen voor alles waartoe een huismiddel vereischt wordt.

---

Honderd jaren geleden. — Het volk van Pittsburg maakt aanstalten om op den 25 dezer, met parade, redevoeringen, optogten enz., den honderdsten verjaardag van het innemen van Fort Duquesne te vieren, dat op de plek stond, waar thans [illegible] stad [illegible]. Daarop zinspelende, maakt de Pittsburgh *Post* de volgende schets van het tijdperk, verloopen na dat voorval:

"Honderd jaar geleden was er niet een blanke in Ohio, Kentucky, Indiana en Illinois. Dus was toen wat thans het bloeijendste gedeelte van Amerika is even weinig bekend, als het land rondom de bergen van de maan. Het was niet voor 1769 dat de "Hunter of Kentuck" (de jager van Kentucky) de dappere en vermetele Boone, zijne woonplaats in Noord Carolina verliet, om de eerste volksplanter van Kentucky te worden. De eerste pionier van Ohio zette zich daar niet neder dan eerst twintig jaren na dien tijd. Honderd jaren geleden behoorde Canada aan Frankrijk, en de gansche bevolking der Vereenigde Staten ging toen anderhalf millioen niet te boven. Honderd jaar geleden was Napoleon nog niet geboren, en was Washington een jong en zedig Virginisch kolonel, en waren er van de groote gebeurtenissen in de geschiedenis der twee werelden, in welke deze groote maar ongelukkige mannen de hoofdrol speelden, ter naauwernood voorboden te bespeuren. Honderd jaar geleden waren de Vereenigde Staten het getrouwste gedeelte van het Britsche Rijk, en aan den staatkundigen gezigteinder voorspelde nog geen vlekje de worsteling, die, een twintig jaren daarna, de grootste republiek der wereld stichtte. Honderd jaar geleden waren er slechts vier nieuwspapieren in Amerika—waren er nog geene stoommachines uitgevonden, en waren spoorwegen en telegrafen nog niet in het minst in des menschen gedachte opgekomen. Als wij terugzien door middel der geschiedenis, bevinden wij dat in de afgeloopene eeuw meer gewigtige uitvindingen zijn gedaan, wat betreft derzelver invloed op het geluk der wereld, dan bijna in eenige andere eeuw na de schepping.

---

Grappige fopperij. — Doctors zijn somtijds al heel wijs. Dit wordt verklaard door het volgende uit de New York *Mercury*:

In een zeker bloeijend dorp beneden in het Oosten, in hetwelk eene letterkundige inrigting bestaat, nam een heer eenen jongen hond, en, in het huis eens buurmans wetende te komen, voor het volk wakker genoeg was om te weten wat er gaande was, stopte hij het schepseltje in een nest jonge katten van gelijken ouderdom. Poes maakte geen onderscheid tusschen den vreemdeling en haar eigen kroost, en deze van zijne zijde gedroeg zich zeer minzaam en vertrouwelijk jegens zijne nieuwe voedster. Groot was de verbazing van het huisgezin toen men ontdekte (gelijk zij meenden) dat de kat moeder van eenen hond was. Het nieuws van zulk eene akelige geboorte verspreidde zich als een loopend vuur door de plaats. De menschen kwamen met hoopen om het te zien. Den gelukkigen eigenaar werd vijf dollars voor het kleine monster geboden, maar hij verklaarde, dat hij het nog voor geen vijf honderd wilde afstaan. Opdat aan het geval niet de behoorlijke bewijzen van echtheid ontbreken zouden, werden er twee geneesheeren ontboden, om het te onderzoeken en er naar bevinden rapport over uit te brengen. Deze onderzochten gezamentlijk en afzonderlijk het dier, en bevonden, dat het wis en zeker een hond was, die alle kenmerken van het hondengeslacht had, *behalve de pooten*. Deze werden verklaard op *kattenklaauwen* te gelijken. Thans kon de aanregter der klucht het niet langer uithouden. Hij barstte in lagchen uit en nu kwam het geheim aan den dag. Nog lang zal men denken aan de kattenklaauwen van den hond, en aan de bijzondere bekwaamheid der doctors in de vergelijkende ontleedkunde.

---

Dat is eerst koppig wezen — Er woont een huisgezin nabij deze stad, dat een buitengewoon geval van huiselijke verwijdering aanbiedt. De man en de vrouw, schoon in hetzelfde huis levende, hebben in geene twintig jaren een woord tot elkander gesproken. Deze onmin sproot voort uit eene beweerde ongetrouwheid van de zijde des mans. Eene echtscheiding werd door geen van beiden begeerd, maar er ontstond oogenblikkelijk eene verkoeling tusschen hen, en dit lang stilzwijgen is er het gevolg van geweest. Eene geliefkoosde dochter is het middel van verkeer tusschen hen. De man voorziet bereidvaardig in al de behoeften der vrouw, en de vrouw zorgt in het geheim voor hetgeen de man noodig heeft. Zij komen dagelijks bijeen, maar spreken nooit! Deze verwijdering heeft nu reeds zoo lang bestaan, dat hun stilzwijgen waarschijnlijk nooit meer zal verbroken worden. Zij bevinden zich in uitmuntende omstandigheden.—*Cincinnati Times*, 27 *Oct.*

---

Bestelen van de Delaware Bank.—$37,000 *gestolen*.—$3,000 *uitgeloofd*.—Voorlaatsten Zondag nacht, werd er in de Delaware Bank, te Delhi, New York, gebroken en zeven en dertig duizend dollars gestolen. De diefstal werd niet ontdekt voor des morgens, zoodat de dader gelegenheid had, om zich weg te pakken. De policie is er mede bekend gemaakt, en er is eene belooning van $3,000 op het vatten van den dief gesteld.

---

☞ Wij ontleenen aan de N. Y. Independent het volgende ware artikel over den finantielen toestand van het Westen. Het ademt den geest van eenen man van moed en regtschapenheid. Het belang zoo wel als de geneigdheden van New Yorksche crediteuren is over het algemeen hen te helpen en op hen te wachten, die door hun gedrag het besluit aantoonen om iets te doen en het goed te doen.

Het Westen.—Geen gedeelte van het land heeft zoo veel geleden, gedurende de lang aanhoudende commerciele verwarringen, waardoor de natie geteisterd is, dan het Westen. Deszelfs bewegingen in de afgeloopen jaren zijn te snel geweest. Niet tevreden met eenen gestadigen aanwas, noch met zelfs buitengewonen voorspoed, heeft het zich gestort in roekelooze speculatien met woeste landerijen, stadsloten, spoorweg aandeelen en schuldbrieven—alles dat eenen korten weg tot fortuin beloofde. Geen gedeelte van het land heeft meer wezenlijken ondernemingsgeest dan het Westen, en geen dat zoo vele verleidelijke aanbiedingen den arbeid aanbiedt. Met land bij millioenen acres, misschien het rijkste der wereld, is hoeft niemand, die zijn best doet, te vreezen, of hij zal genoeg hebben en over.

Daarom verwondert ons het snelle ophoopen niet van die streek van de jongste moeijelijkheden. Doch het zal meer tijds vereischen om de zaken weder geheel op orde te brengen, maar dat zij weder spoedig op orde komen zullen, is thans zeker. Het licht daagt reeds. Onze koopliedon melden in de laatste tijden betere ontvangsten uit dien hoek, en ook betere zaken. Duizenden goede menschen zitten meer of minder in de klem, maar met moed, bijgeestigheid, en beperking van uitgaven, zullen zij er niet lang meer land vinden. Wij wenschten tot de westelijke kooplieden, in deze hagchelijken tijd te zeggen, toont wat gij kunt, toont uwe kracht. Uwe oostelijke crediteuren willen geen woeden en klagen meer hooren over slecht weder, gebrek geruimd, of schaarschte van geld. Zij willen weten, dat gij uw hoofd aan den ploeg hebt geslagen en dat gij doet er uit breken zult, tot dat gij weder eens in gunstige omstandigheden gekomen zijt. Een enkel woord, [illegible]. Als gij winste ondergaat hebt, zuinig [illegible] gij [illegible] [illegible] het te doen, voor gij nog eenen [illegible]. Als gij alles niet kunt betalen, betaal dan [illegible] gij kunt [illegible] maar [illegible] een redelijk voorstel, dat gij weldra betalen kunt, vernieuw dan uwe notes, houdt u levend, en betaalt zoo spoedig gij kunt. Ontwaakt en draagt uw aandeel bij, om dat nieuwe tijdperk van voorspoed te bespoedigen, daar nu zoo verlangend naar wordt uitgezien.

---

Geheimzinnige ontdekking op zee.—Eene allerijselijkste en geheimzinnige ontdekking van een wrak op zee wordt gemeld door den heer Farley, kapitein van het schip William Singer, dat gisteren van Londen is aangekomen.—Hij zegt, dat hij op den 26 September, l.l. op 38.14 N. B. en 46.57 W. L., een wrak te noordwaarts ontdekte, dat bleek de bark *Mayflower* te zijn, van New York, zonder bouwwerken en niets hebbende opstaan dan den grooten mast. Eene boot aan boord gezonden hebbende, vonden zij menschenbeenderen over het dek verspreid, en de lijken van eene vrouw en een kind in de laatste graden van ontbinding. De eenigste artikels aan boord, die herkend [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] gemerkt met rood en B. D. J. en F. D. J. met blaauw garen, een chronometer wijzerplaat, gemerkt, "Twee dagen. Leavett, Leadenhall street, London, No. 272," en verscheidene artikels van weinig waarde, die aan den stuurman toebehoorden; en een zilveren horlogie, "No. 8650, G. J. Oran, maker, London." Het schip was met steen geladen, en was waarschijnlijk vroeger bezocht, daar het tot aan het sloeshout ontrakeld was. De verbeelding siddert bij het schetsen van het schrikverhaal, waartoe deze ontdekking van kapitein Farley aanleiding geeft.—*New Orleans Courier*, 24 *Oct.*

---

De kampvechter afgezet.— Niettegenstaande de uitdaging van Heenan, blijft Morrissey bij zijn besluit om niet meer in het strijdperk te treden. In Engeland is iemand, die beweert de kampvechter te zijn, door de omstandigheden zijner positie, verpligt met iedereen te vechten, die hem om £500 uitdaagt. De regels van den ring in dat land worden door een genootschap van beheers geordend. In dit land bestaat zulk eene instelling niet; doch bij algemeene toestemming worden de beheers bestuurd naar de regels van Londen. De weigering van Morrissey om te vechten, zet hem dus uit den ring, en laat het kampvechterschap over aan andere strijders.

— Te Londen is een bakker spelend bankroet gegaan voor de som van twee millioen ponden sterling! Dat is de moeite nog waard.

---

## BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Sheboygan, 8 Nov. Met genoegen kunnen wij melden, dat het ijzer voor den Sheboygan en Mississippi spoorweg van hier tot Glen Beulah, aangekomen en *argent content* betaald is, en dat wij ons op goede gronden kunnen verheugen in het streelende vooruitzigt dat in het aanstaande jaar het ijzeren ros tusschen hier en Fond du Lac zal loopen, en daardoor voor den handel de weg naar het verre Westen zal zijn gebaand.

— De electie is over het algemeen rustig afgeloopen, niettegenstaande het minder een strijd was voor grondbeginsel, dan wel voor lagerbier, en het aantal splitticketts legio was, zoodat de zegepralende partij beter deed met den mond te houden, dan met, gelijk de *National Democrat*, met bolle wangen over de overwinning te schreeuwen. Eene dus behaalde zegepraal strekt meer tot schande dan tot eer. De uitslag der stemming is nog niet juist bekend; derhalve zullen wij ons onthouden van iets aangaande denzelven te berigten, en in ons volgend nommer een juist berigt daarvan mededeelen.

New York, 29 Oct. Gisteren avond brandde er in de zesde straat, een woonhuis met den daaraan belendenden stal af. Het huis werd bewoond door zes huisgezinnen, waarvan het grootste gedeelte genoodzaakt was door het dak en de ramen te vlugten. Zekere Michael Hestel en, zine dochter, Catharina, kwamen er bij om. Ook twaalf paarden in den stal zijn verbrand.

Corning, N. Y., 28 Oct. De nacht expres trein naar het Westen, die dezen morgen naar Buffalo vertrok, werd bij Canesna van het spoor geworpen. Twee mannen en een kindje werden gedood en een ander persoon zoo doodelijk bezeerd, dat hij niet in het leven kan blijven. Vijftien anderen werden gewond. De oorzaak van het ongeluk is het breken der spoorstaven.

Louisville, 29 Oct. De New Albany expeditie, keerde gisteren terug, zijnde tevreden gesteld door de verzekeringen der Brandenburgers, dat Horace Bell, onder borgtogt zou ontslagen worden.

St. Louis, 28 Oct. De Californie en Zoutmeer brievenpost kwam den 23sten te St. Joseph aan. Er kwamen acht passagiers van San Francisco naar het Zoutmeer, waaronder de heer Wallace, redacteur der *Alta Californian*. Hij sprak met den hoogsten lof van de Californie en Zoutmeer brievenpost lijn.

Het weder was fraai; het gras goed; de Indianen waren talrijk.

De burgers van Carson Valley vragen om een territoriaal gouvernement. Kolonel Anderson, van het zesde regiment Infanterie, werd met 1.000 man en 150 wagens, bij Alkos Springs ontmoet, op weg naar Benicia.

De brievenpost verliet het Zoutmeer op den 21sten. Alles was rustig en gunstig onder de heiligen. Er had een geweldige sneeuwstorm in de bergen gewoed, en verscheidene honderden dieren waren verloren gegaan.

Vincennes, Ind. 27 Oct. Dezen avond ja [illegible] toen het donker werd, kwam er een dief in de woning van John Price, een conducteur op den Ohio en Mississippi spoorweg en trachtte het [illegible] te stelen. Het dienstmeisje [illegible] spijzen, en toen zij het [illegible] sloeg hij haar met eenen [illegible] op het hoofd, en door zij op den grond geveld en doodelijk gewond werd.

De moordenaar vloog toen op de vrouw van Price aan, die er in slaagde eene achterdeur uit te vlugten. Hare geschreeuw deed de buren toeschieten, doch de booswicht ontkwam, en is nog niet gevat. Men denkt dat zijn doel stelen was. De vrouw en de meid waren slechts alleen te huis.

Hartford, Ct. 29 Oct. De *Times* bevat eenen brief van den heer Tyler, luitenant bij het V. S. Oregon leger, gedagteekend Coeur d'Alene Mission, Washington Territory 15 Sept., met 15 dagen later nieuws dan alle andere berigten van daar.

De Spokan en Pelusa Indianen waren na twee dagen vechtens geslagen. Het Spokan opperhoofd, was gevangen, en van de Pelusa stam verloren 900 paarden afgenomen. Al de buit [illegible] van kol. Steptoe's commando [illegible] men terug bekomen. Kol. Steptoe's [illegible] werden bij eenen Indiaan gevonden, die [illegible] wordt doodgeschoten. Het leger verloor [illegible].

De Indianen smeekten om vrede, en verbindtenissen al de eischen der V. S. afficieren. Luitenant Tyler beschouwt den oorlog in die streek als geeindigd.

Madison, Ind. 30 Oct. De [illegible] van Shoetborg en Price, [illegible] groote, [illegible] werd [illegible] geheel [illegible] vernield. Twee duizend [illegible] den. Verlies $20,000, [illegible] voor $10,000.

Milwaukee, 30 Oct. De heer [illegible] weg [illegible] op den Vrouwk [illegible] dag 31 te [illegible] Oorlog [illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible] Uitgevers.
$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.
DINGSDAG, DEN 9 NOVEMBER 1858.

## AFKONDIGING.

Door de goede Voorzienigheid Gods is er weder een jaar voorbij gegaan, en deszelfs herinneringen en wenschen zijn opgenomen. Jegens het gansche menschdom heeft Hij overvloedige gunstbewijzen aan den dag gelegd, en op ons ontelbare zegeningen uitgestort.—Zachtjes en zoetjes kwamen en zijn voorbij gegaan, en de vette aarde heeft haren grooten oogst [illegible] opgebragt, dragende elke boom en elke plant zaden naar hunnen aard. Zijne boog is nog in de wolken geweest. Zijne tuchtroede is terug gehouden, en de pest, die in de duisternis wandelt en de vernieling, die op den middag woedt, zijn ons voorbij gegaan.

De gansche aarde heeft verbaasd gestaan bij de gestadige en verwonderingwekkende vorderingen en goede uitkomsten in wetenschap en kunst, en in verstandelijke ontwikkeling. Alle neringen en bedrijven hebben overal den uitslag gehad, dien zij verdiend hebben. In alle lofwaardige en nuttige dingen hebben wij den goedkeurenden glimlach ontvangen van onzen Vader, die in den Hemel is.

Zijn werk is eervol en roemrijk, en zijne geregtigheid duurt eeuwig.

Hij heeft Zijne wonderbare werken gewrocht, om in aandenken te blijven; de heer is genadig en vol mededoogen.

De vreeze des Heeren is het beginsel der wijsheid: een goed verstand hebben allen, die zijne geboden gehoorzamen; Zijn lof duurt eeuwig.

Voor al Zijne goedheden en barmhartigheden, en liefdevolle teederheid en zorg, zijn wij Hem de hulde van dankbare, nederige en gehoorzame harten verschuldigd. Eene eerwaardige en wijselijk ingestelde gewoonte opvolgende, stel ik daarom **Donderdag, den 25 dag van November** aan tot eenen dag van dankzegging en gebed en lof. En ik beveel dien dag der waarneming van het goede volk dezes Staats aan, hetzelve gelastende op denzelven zich van alle wereldsche beroepen en bezigheden te onthouden, behalve slechts werken van noodzakelijkheid en liefdadigheid.

In getuigenis waarvan ik hieronder mijnen naam heb geteekend, en er het Groote Zegel van
L. S. den Staat van Wisconsin heb laten aanhechten.

Gedaan te Madison, den 27sten dag van October, in het jaar onzes Heeren, een duizend acht honderd acht en vijftig.

Door den Gouverneur,
ALEX. W. RANDALL.
J. D. Ruggles, Ass't Secr. van Staat.

Een gevolgen van het Congres.—De heer Gorley, een Republikein, die te Cincinnati voor het Congres is verkozen, was vroeger een Universalisten predikant. Een zijner tegenstanders beproefde eenen ouden Methodist over te halen, om niet voor hem te stemmen. "Denkt gij dat gij de zaak der godsdienst bevordert", zeide hij, "door voor eenen Universalist te stemmen—iemand, die niet aan de hel gelooft!"—"Ja" was het antwoord van den Methodist; "indien de heer Gurley, als hij een jaar in het Congres is geweest, niet gelooft dat er eene hel is, dan versta ik de tegenwoordige Administratie niet. Ik zal voor hem stemmen."

Heenan's uitdaging.—In de New Yorksche bladen verscheen dezer dagen de volgende uitdaging van dezen bokser:

Ik zelf en mijne vrienden, niet tevreden zijnde met mijne nederlaag door John Morrissey, ten gevolge van ziekte, die mij zes dagen voor den dag des gevechts het bed heeft doen houden, en daar ik hem slechts ontmoette, om bedillingen van hem en zijne aanhangers voor te komen, zijnde ik geheel ongeschikt voor de worsteling, en daar ik mijn regt om volgens de New London regelen eenen [illegible] te eischen opgaf, om hem te toonen, dat ik onder alle ongunstige omstandigheden vechten wilde—daag ik hem door dezen uit om met mij te vechten om $5,000 of meer aan elke zijde, en om het [illegible] van Amerika, binnen vier of zes maanden na dezen.

JOHN C. HEENAN.

Antwoord van Morrissey. — Voor mijne laatste overeenkomst met Mr. Heenan, heb ik openlijk verklaard, dat het mijn laatste gevecht zou zijn. Na deszelfs afloop, heb ik hetzelfde besluit te kennen gegeven. Omstandigheden, die mij bevelend voorkwamen, hebben mij tot dien strijd gedwongen. Ik beschouw dat het eerste dezer oogmerken vervuld is. Niemand heeft of kan hebben te klagen over de wijze, waarop mijne vrienden of ik het gevecht bestuurd hebben. Ik had gehoopt, dat mijn tweede oogmerk ook zou zijn vervuld geworden. Ik heb geen verlangen naar meerderen strijd met iemand. De pligten jegens mijn huisgezin en mijzelven eischen van mij, dat ik mijnen tijd en mijne krachten aan meer prijzenswaardige en voordeelige doeleinden wijde. Ik hoop zulks te mogen doen zonder verdere stoornis door mijnen laatsten tegenstander of zijne vrienden. Ik weet van zijne bekende uitdaging en bedreiging. Het schijnt, dat er een besluit bestaat, om mij tot een ander gevecht te dwingen, of mij in het openbaar geweld aan te doen. Ik herhaal op nieuw, dat ik nimmer meer het strijdperk zal binnentreden, en zij die mij kennen zullen de beweegredenen van dit besluit niet miskennen. Het spruit niet voort uit vrees voor eenig mensch, maar uit een eerlijk meer gepast verlangen, om mijne pligten jegens mijn gezin en de maatschappij te vervullen; en ik zal ook van dat voornemen door geene bedreigingen of geen wederregtelijk geweld worden afgebragt. Ik zal op de wetten en op den regtvaardigen invloed van het algemeen gevoelen vertrouwen, om mij het genot van de algemeene regten eens amerikaanschen burgers te verzekeren.

Als ik aangevallen word, dan koester ik geene vrees wegens mijne bekwaamheid om mij te verdedigen, zoo ik niet overmand word, gelijk ik hiervoren gedaan ben, door lafhartige zamenspanningen. Ik zal het regt om mij zelven te verdedigen uitoefenen, en verlaat mij op de ondersteuning van alle eerlijke lieden, om mij in mijn vreedzaam besluit staande te houden.

Voor mijnen strijd met Mr. Heenan, verklaarde ik openlijk op de plaats des gevechts, dat, als hij mij overwon, ik hem bij de hand zou nemen en zijne meerderheid erkennen, zonder eenige verbittering te koesteren. Mijne behandeling van hem en zijne vrienden, [illegible] voorbij was, is goed bekend. Zij waren niet [illegible] of onvriendelijk. Het staat niet aan mij dat te verkondigen of er op te roemen, maar ik [illegible] alle beleedigingen van hem of [illegible].

JOHN MORRISSEY.

[illegible]—Op denzelfden dag, waarop Morrissey en Heenan vochten, had er bij St. Louis een prijsgevecht plaats tusschen Pat McNeil, den Tipperary Boy, en Ellen O'Flaherty. De laatste was overwinnaar. De St. Louis Republican [illegible] zijn [illegible] barbaarsche, [illegible] werk [illegible].

[illegible] twee gebroken armen had, [illegible] twee maal zoo dik als anders, [illegible]

[illegible] en daarenboven een groot verlies van bewustzijn had ondergaan. Hij werd daarom verklaard slaag te hebben gehad, en het geld den triomferenden O'Flaherty overhandigd. De laatste echter, schoon overwinnaar verklaard, was ook tamelijk erg [illegible]. Zijn linkeroog was [illegible] uitgeslagen, [illegible] been was op twee [illegible] tot [illegible] vingers waren [illegible], en zijn [illegible] de regterzijde tot [illegible]."

Waarlijk eene [illegible] overwinning. Een ding [illegible] der barbaarsche [illegible] goede [illegible] huunlijk [illegible] lingen, als zij elkander dood slaan, den Sheriff de moeite besparen van hen op te hangen.

Een jongen snijdt een kind den hals af. — Er werd dezer dagen te Detroit eene zonderlinge misdaad gepleegd. Een [illegible] jongen van ongeveer negen jaar, die juist eenen straftijd voor diefstal in de gevangenis had uitgediend, [illegible] je, Dr. [illegible] jaar [illegible] jaren oud was, en zeide hem het hoofd op te houden, dan zou hij het [illegible]. Het [illegible] kind gehoorzaamde, waarop Pointe een mes over zijnen hals haalde en hem eene snede ter lengte van vier duim toebragt. De botheid van het mes alleen kwam doodelijke gevolgen voor. Deze daad schijnt uit louter ondeugd gepleegd te zijn, en de jeugdige booswicht is tot het Huis van Correctie verwezen tot hij mondig is.

Een wanhopig tweegevecht.—Het volgende uittreksel van eenen partikulieren brief, geschreven door eenen soldaat in het leger van Utah, geeft de bijzonderheden op van een der wanhopigste tweegevechten, die bekend zijn. Dit treurtooneel had plaats te Cedar Valley, in de eerste week van September. De schrijver zegt:

De hoofdpersonen in deze bloedige zaak waren twee spelers van St. Louis, genaamd Rucker en Peel. Wat aanleiding tot dezen strijd gaf, was, dat in den loop van een spel om $1,000, Rucker eene geheime kaart speelde, en door Peel ontdekt werd. Er vielen scherpe woorden tusschen hen, waarop Peel zeide, dat er slechts een weg was om de zaak uit de wereld te helpen—zij moesten vechten. Zij gingen buiten den winkel, en zich tien yards van elkander plaatsende, trokken zij hunne revolvers en schoten. Beiden vielen bij het eerste schot—Rucker in de borst getroffen en Peel in den schouder. Een van Peel's vingers werd door het schot weg genomen. Het tweede schot trof weder beiden. Vervolgens verhief zich Rucker op zijne knie en schoot tweemaal, en beide kogels raakten Peel.—Deze laatste, uit zes wonden bloedende, scharrelde op van den grond, en zijnen revolver op zijnen arm latende rusten, en bedaard mikkende, schoot hij Rucker in het hart.

Schandelijk tooneel in een geregtshof te Pittsburgh, Pa.—Het Pittsburg *Journal* verhaalt het volgende, als in die stad gebeurd:

Het Districts Hof van Pittsburgh, was bezig met een verhoor in eene zaak, waarin John S. Hall aanklager, en S. C. Bidwell aangeklaagde was. Regter Shaler was raadsman voor den klager, en in den loop van zijne aanspraak aan de Jury, sprak hij van den aangeklaagde in bewoordingen, die voor dezen niet zeer vleijend waren. Hij maakte hem uit voor eenen schurk en eenen bedrieger, en zeide dat zijn voorkomen hem als zoodanig aantoonde, en bezigde meer dergelijke uitdrukkingen. Toen regter Shaler zijne aanspraak aan de Jury geëindigd had, ging de heer Bidwell naar hem toe en merkte in dezer voege aan: "Regter, ik weet niet beter of mijn gezigt toont even zoo goed een eerlijk man aan als het uwe." Daarop spuwde regter Shaler den heer Bridwell in het gezigt, waarop de laatste eene par à pluie opligtte, die hij in de hand had, en hem eenen slag toebragt, die eene wankleurigheid van het oog veroorzaakte. Robert Woods liep om regter Shaler te helpen, maar eenige leden van de balie hielden hem tegen. De heer J. S. Hall, de aanklager in de zaak, zijnen raadsman ziende slaan, kwam hem ook te hulp, en gaf den heer Bidwell eenen klap. Zij werden eindelijk tot een begrip van hun wangedrag gebragt, en den Sheriff in bewaring gegeven. De vechtende regtsgeleerden werden beboet, een voor $100, een voor $75 en een voor $50.

De engelsche reiziger.—Een reiziger, die met eenen gids behoorden door de Brêche de Roland, in de Pyreneën, gekomen was, kwam plotseling op het denkbeeld om eene aangrenzende bergspits te beklimmen, eenvoudig omdat hem gezegd was, dat iedereen die dat tot nog toe beproefd had, er zijn leven bij had ingeschoten. Hoe meer de gids het hem poogde af te raden, hoe vaster hij besloot die taak te vervullen of om te komen. Hij had reeds een derde der beklimming volbragt van deze bijna loodregte klip, die boven eene rotsige kloof van twee duizend voet diepte hing, toen hij, tot zijne verbazing, even achter zich, het geluid van zwaar ademen hoorde. Over zijnen schouder heen ziende, zag hij eenen vreemdeling zich met handen en voeten vasthouden, en toch gestadig en moedig hetzelfde vreeselijke pad opkruipen. "Ah!" riep hij, "gij komt om met mij den roem dezer onderneming te deelen!" "Niets daarvan." "Dan wilt gij waarschijnlijk de verhevenheid van het uitzigt op den top genieten?" "Dat is ook mijn voornemen niet." "Weet gij wel, dat elke stap ten gevare van uw leven is!" "Ongetwijfeld." "Mag ik u dan vragen, wat op aarde kan een verstandig mensch op zulk eenen weg brengen?" "Ik heb een doel."

De Engelschman glimlachte; beiden gingen weder aan het werk, vastberaden hunne nagels in de granietscheuren gravende. Zich eindelijk op een plat, van eenige voeten in het vierkant bevindende, dat met ijs was bedekt, hielden zij eenige oogenblikken stil, als wanneer de vreemdeling, zijnen adem afnemende, eerbiedig aanmerkte: "Gij hunt slecht ontkennen, mijnheer, dat gij bij elken stap groot gevaar loopt, en gij hunt ook niet, denk ik, onder deze omstandigheden, missen de waarde mijner waren toe te staan." "Gij hebt althans eene buitengewone plaats gekozen, om die af te zetten", zeide de Engelschman, "met de wolken duizend voeten beneden ons, en de thermometer ver onder het vriespunt." "O! Daar geen woord van! Ik heb alles bij de hand, wat wij noodig hebben—pen, inkt en papier—en gij kunt mijnen schouder voor eenen lessenaar gebruiken. Ik ben agent van de maatschappij ter Verzekering tegen toevalligen dood. Mag ik u, voor hij hooger gaat, verzoeken aan uwe vrouw en kinderen te denken, en dit papiertje te vullen."

De Engelschman glimlachte bij de vlugtigheid dezer handelijke, teekende het papier, gaf eene meigpremie voor de premie, en werd nooit meer wedergezien. De agent klom voorzigtig naar beneden, wel voldaan met zijne commissie, en omdat hij zoo ijverig zijnen pligt jegens zijne lastgevers vervuld had.—*Letter in the London Times.*

Wie meester was het? — Een achtingswaardig heer in Windsor County, had vele jaren geleden eene begeerte om zijne town in de Staats Wetgeving te vertegenwoordigen. Schoon een man van eenen goeden naam, en in allen deele bekwaam genoeg voor het ambt, dat hij zocht, wilde het zoo zijn, dat hij eene groote bespottelijkheid had, om zich bij de menschen gehaat te maken, en in der daad de minst geachte man in de town was. Hij ging naar Squire X, een man van invloed, die toevallig met hem bevriend was, en legde deze zijne zaak voor, en verzocht hem zijnen invloed voor hem te gebruiken, zeggende, dat hij geene hulp verwachtte zonder er voor te betalen, en dat hij zeker was van verkozen te zullen worden, als X zich voor hem in de bres wilde stellen. De Squire zette zijn beste beentje voor, doch toen de stembus werd omgekeerd, bleek het dat er een ander verkozen was. De teleurgestelde candidaat riep, dat hij weten wilde hoe de stemmen stonden, en vernam dat hij er juist drie had. "Ik begrijp er niets van," zeide hij, [illegible] naar den Squire wendende. "Ik dacht ook niet", zeide de Squire, "ik heb voor u gestemd—gij hebt voor u zelven gestemd—maar wie drommel de derde was, dat kan ik niet bedenken."

Een [illegible] staat der dochter van den jaren geleden gestorven Aaron Burr, den gouverneur [illegible] diplomatische [illegible] te trachten. De laatste had [illegible] van de Dinsdenkgebeuren, kerk op den Richmond Hill eigendom, bestaande uit 2—400 lotten in het middelpunt van New York, voor eenen tijd van 99 jaren. Hij verpachtte dien grondeigendom voor 63 jaren van Astor en anderen, wier pachttijd in 1860 uit is. Over drie jaren dus behoort de gansche bezitting aan de dochter van Burr, welker [illegible] door de ligging in het midden der stad ontzaggelijk is geworden. Men schat de waarde op $1,500 @ $2,000 het lot.

Verstikking in het hakkist. — Terwijl onlangs vier kleine jongens zich vermaakten met in en uit eene oude korenkist te springen, die in den stal stond van eene landhoeve in de Carse of Gowrie, gingen zij er eens allen te gelijk in en trokken het deksel toe, hetwelk op de gewone wijze voor een hangslot beslagen zijnde, vatte de boûder de kram, en maakte hen tot gevangenen, zonder eenige mogelijkheid om zich er uit te verlossen. Gelukkig echter, moesten de paarden gevoederd worden; doch de ploeger wiens pligt dit was, had zijne taak volbragt, en wilde weg gaan voor den nacht, toen hij dacht eenige beweging in de kist te hooren. Wetende dat er geen koren in was, was hij overtuigd, dat hij zich bedrogen had, maar de nieuwsgierigheid dreef hem, hij ligtte het deksel op, en vond de thans vermiste en angstig gezochte gevangenen, nog in leven, maar geheel bewusteloos of niet in staat, om iets tot hunne bevrijding te doen. Had eene beweging van een hunner niet in het laatste oogenblik de aandacht van den ploeger getrokken, dan zouden alle vier waarschijnlijk voor den morgen dood zijn geweest.—*Perthshire Advertiser.*

Een kind door zijnen vader vermoord.— Er had dezer dagen een treurig ongeval te New York plaats. Een man, Patrick Stackpole genaamd, kreeg twist met zijne vrouw, greep in een oogenblik van drift eenen stok en deed eenen slag naar haar hoofd. De vrouw keerde zich ter zijde en ontweek den slag, maar ongelukkig kwam de stok op het hoofd van een kind van drie maanden neder, dat zij op haren arm had, en doodde het oogenblikkelijk. De vader was stijf van schrik door het gebeurde, en toen de policie binnen kwam, weende hij bitterlijk om het gevolg zijner mase daad. Hij leverde zich bedaard aan de policie over, om de uitspraak van den coroner af te wachten.

Alweer een nieuw verhoor! — De altijd durende Cancemi, de Italiaansche moordenaar van den policieman Anderson, te New York, zal een nieuw verhoor ondergaan. Als hij leeft tot aan den volslagen afloop van den eindeloozen woordenstrijd over hem, zal hij zeker nog eenen goeden ouden dag beleven. Men zegt dat de kerel al de nieuwsgierigheid, aan zijne landslieden eigen, aan den dag legt, om den uitslag te weten, en hoopt dat zijne levensdagen zullen verlengd worden, opdat hij er het einde van moge zien.

Welk regt hebben zwarte moeders om hunne kinderen lief te hebben!—Eenige jaren geleden kocht de WelEw. J. G. Fee van Kentucky van zijnen vader (eenen ouderling in de O. S. Presbyterische kerk.) eene oude slavin, die hem in zijne kindschheid had opgepast. Hij stelde haar terstond in vrijheid, en zij vond eene woonplaats in het dorp Felicity, eene mijl of twaalf Ohio in. Lang van hare kinderen verwijderd zijnde, keerde de oude vrouw, ongeveer een jaar geleden, naar hare woning in Kentucky terug, om hen te bezoeken. De ontmoeting van deze oude vrouw met hare kinderen, na jaren afwezigheid in Ohio, was zeer aandoenlijk, maar hun meester beval haar oogenblikkelijk weg te gaan en verbood haar weder bij hen te komen. Deze arme, troostelooze zwarte Rachel, nu niet meer naar hare kinderen kunnende gaan, deed eene zwakke poging, om hen in het land der vrijheid te laten komen; maar zij werd gevat, naar eene gevangenis van Kentucky gesleept, en zal waarschijnlijk de overige dagen haars levens in een verbeterhuis moeten slijten.—Zoo veel voor de misdaad van moederliefde.—*Cincinnati Gazette.*

Een slag, die beiden doodde.—Terwijl er gisteren avond een paard in de Old St., nabij Sicamore stond, liep er een hond onder hetzelve door, en ontving eenen slag, die hem volkomen de hersenpan verbrijzelde, en hem oogenblikkelijk doodde. De eigenaar van het paard verliet spoedig daarna de stad, maar was nog niet ver weg, of het paard viel neder en stierf. Bij onderzoek vond men in den poot, waarmede het den hond geslagen had, een verscheidene duimen lang stuk been, waarschijnlijk een stuk van des honds kakebeen, in het levende of teederste gedeelte van de hoef zitten. Het was aan *tetanus* (regtstijvigheid, mondklem) gestorven.—*Petersburgh Express.*

Een hert met eene stoomboot gevangen. —Mr. Cole, kapitein van de stoomboot *Columbia*, zag op zijne laatste reis, niet ver van deze zijde van Point aux Bargues, ong[illegible] mijlen van land, een hert in het water. [illegible] stuurde er de boot op aan, en er digt bij gekomen zijnde stopte men. Hij dier kwam digt bij het gangboord, en men wierp een touw over zijn hoofd, waarmede het in eenen uitgeputten toestand aan boord werd getrokken. Men hield het levend tot den volgenden dag, toen het zijne sterkte en levendigheid wederkeeg, en zoo veel leven maakte, dat men het doodde en den passagiers en het scheepsvolk toediende, die met deze verandering van spijs goed in hun schik waren.—*Detroit Free Press.*

Het Gouldy-treurspel.— De berigten van den toestand der familie Gouldy zijn gunstiger. De heer Gouldy was gisteren den ganschen dag bij zijne kennis. Hij weet dat hij het slagtoffer is geweest van eenen gewelddadigen aanval, maar heeft geene nieuwsgierigheid naar de zaak aan den dag gelegd. Hij vraagt van tijd tot tijd naar Frank, maar het gesprek wordt dan terstond door zijne vrienden op iets anders gewend. Verleden Zaturdag gaf hij bevelen, hoe hij eene zilveren ijskan wilde gerepareerd hebben. Zijn regterarm en zijne regterzijde zijn nog lam, ten gevolge van de beleediging der hersenen. Niettegenstaande zijne duidelijke beterschap, houden zijne geneesheeren het er niet voor, dat het beslissende tijdstip in zijn geval reeds gekomen is. Mevrouw Gouldy betert snel. De knaap Nathaniel vaart wel, en de verschijnselen van rude waren geheel verdwenen. De kleine Charley betert snel. De dienstmeisjes zijn beiden zeel beter.

Er is een andere grond van deze slagting opgeworpen. Men zegt dat eenigen tijd voor het bedrijven der daad, de jonge Gouldy eenige schitterende berigten van de Frazer rivier en hare gouden schatten vernomen had, dat hij eenige vrienden zijn voornemen had te kennen gegeven, om daarheen te gaan; dat hij zich dienvolgens tot zijnen vader wendde, om geld ter betaling der reiskosten, hetgeen deze weigerde, waarop hij op eenen driftigen toon riep: "Ik moet het hebben."

Uit dien hoofde denkt men, dat hij het gansche huisgezin dacht te vermoorden, en, na zich zelven gewond te hebben, alsom te maken, waarop hij dan een vertelsel zou hebben opgedischt van inbrekers en moordenaars [illegible] gansche huisgezin, en dan, daar er geen andere erfgenamen waren, toe hij alleenmaar aan de nalatenschap zijn geweest. Doch daar hij zijn doel niet kon bereiken, gaf hij zich de bewuste bel ben uitgebliven. Verscheidene jongens spreken van zijne [illegible], toen hij nog een jongen was, en wel tegenover jongens, die veel jonger en kleiner waren dan hij, en hem menigmaal straffeloos beleedigden, door zijne knikkers weg te nemen enz., hetgeen hij altijd toeliet. Toen hij op zee was, was hij, zoo als de kapitein, bij wien hij voer en die gezegd wordt zijn oom te zijn, zegt, zeer lui, en werd slechts op zijne plaats gehouden, door een strikt vast houden aan de regels van het schip. "Was het juist," zegt een der geneesheeren, "dat hij het mes zorgvuldig geslepen, de pistool tot aan den mond geladen, en de handbijl in zijne kamer verborgen had, dan [illegible] daden in dien rampzaligen nacht het gevolg waren van eene plotselijke vlaag van krankzinnigheid."

Op dit vreeselijk treurspel werd gezinspeeld in de preken, die gisteren in de verschillende kerken der stad werden uitgesproken. De Wel Ew. heer Crawford, predikant van de kerk, aan welke de familie Gouldy verbonden was, predikte naar aanleiding van den tekst, "Mijn zoon, als u de zondaren lokken, geef dan niet toe." Spreuken 1:10.

De leerrede was geheel gewijd aan de pligten van kinderen jegens hunne ouders, de goddelijke regtvaardigheid en de noodzakelijkheid van ouderlijk bedwang, en de droevige gevolgen van eene roekelooze achteloosheid omtrent de huisselijke tucht.—*N. Y. Commercial*, 1 Nov.

Een Leviathan.—Bijl, kapitein van het Hollandsche barkschip de *Hendrik Ido Ambacht*, deelt ons het volgende mede:

Toen wij in de Zuid Atlantische Oceaan voeren, op 37: 27 Zuiderbreedte en 14: 51 Oosterlengte, ontdekten wij des middags van den 9 Junij, tusschen 12 en 1 uren, een vreeselijk zeemonster, dat negen dagen lang gestadig ter zijde van het schip bleef. Het monster was ongeveer 90 voet lang, en van 25 tot 30 voet breed, en kwam dikwijls met zulk eene kracht tegen het schip aan, dat het geheel van trilde. Het spoot eene groote hoeveelheid waters over het dek van eenen zeer onaangenamen reuk. De kapitein, vreezende dat het monster het roer zou beschadigen, beproefde alle middelen om er van af te komen. Nadat er meer dan honderd geweerkogels in waren gelost, en eene harpoen en een lang ijzer in zijn ligchaam waren begraven, zag men het bloed uit verscheidene wonden vloeijen, zoodat het eindelijk, door verlies van kracht, het schip niet langer kon bijhouden, en buiten gezigt kwam. Deszelfs huid was op vele plaatsen, ten gevolge van het hevig wrijven tegen het koper, verscheurd.

Een voorval van de gele koorts.—Eene roerende zaak werd onlangs der overweging en barmhartigheid van eenen der goede Samaritanen aangeboden, die tegenwoordig de zieken verzorgen, de behoeftigen ondersteunen, en de hongerigen voeden. Er werd des morgens een knaap gevonden, liggende in het gras van de Claiborne straat te New Orleans, oogenschijnlijk levendig en schrander, maar ziek. Een man, wiens gevoel van menschlievendheid zeer ontwikkeld is, schudde hem aan den schouder, en vraagde hem wat hij daar deed. "Ik wacht tot God om mij komt," antwoordde hij. "Wat meent gij daarmede?" vraagde de heer, getroffen door den roerenden toon van het antwoord en den toestand van den knaap, in wiens oog en gloeijende wang hij het teeken der koorts zag. "God zond om moeder, en vader, en broertje," zeide hij, "en nam hen mede naar zijn huis, boven in de lucht; en moeder zeide mij, toen zij ziek was, dat God voor mij zorgen zou. Ik heb geen te huis, niemand geeft mij iets, en zoo kwam ik hier buiten, en heb zoo lang boven in de lucht naar God gezien, om te komen en voor mij te zorgen, zoo als moeder mij gezegd heeft, dat Hij doen zou. Hij zal wel komen, zou Hij niet? Moeder zeide nimmer eene leugen." "Ja, mijn jongen," zeide de man, overstelpt van aandoening. "Hij heeft mij gezonden, om voor u zorg te dragen." Gij moest zijne oogen hebben zien schitteren, en den glimlach van triomf over zijn gelaat hebben zien uitbreken, toen hij zeide: "Moeder zeide mij nimmer eene leugen, mijnheer; maar gij zijt lang onder weg geweest."—*N. O. Delta.*

Eene geit als zoogmoeder — Volgens de New Orleans '*True Delta*' van den 24 October woont er in het vierde district aldaar een man met zijn kindje en eene deftige, goed gewende geit, aan welke men den naam van Nannette heeft gegeven. De moeder des kinds werd voor eenige weken door de gele koorts weggerukt, en de geit bekleedt nu bij het moederlooze kind de plaats van zoogmoeder, met eene zorgvuldigheid en stiptheid, die menige moeder beschaamt. Zoodra zij het kind hoort schreeuwen, snelt zij er op toe en biedt het haar uijer aan. Menigmaal gaat de geit een klein eindje van huis af, maar zoodra haar scherp gehoor de stem des kinds verneemt, loopt zij snel naar huis, om het verlangen haars zuigelings te bevredigen.

Volgens de geschiedkundige overlevering werden Romulus en Remus, de tweelingszonen van Mars en van Rhea Silvia, en daarom de grondvesters van Rome, nadat zij den dood in den Tiber ontgaan zijnde, bij het galatijnsche gebergte aan den oever gedreven waren, door eene wolvin gezoogd en door eene specht gevoed. Of deze overlevering waar is of niet, kunnen wij niet zeggen; voor de waarheid der geschiedenis van het kind en Nannette staat men echter in.

Ontzettend gevolg van slaapwandelen.— Een der ijselijkste gevolgen van slaapwandelen, waarvan wij sedert lang gehoord hebben, viel dezer dagen aan de Boven Veer Aanlegplaats voor. Een landbouwer, genaamd John Bray, uit Indiana, die met zijne vrouw, zijn behuwdvader en vier kinderen, naar het eene of andere punt van de rivier Missouri aan het verhuizen was, kwam op den Ohio en Mississippi spoorweg. In bekrompene omstandigheden verkeerende, verkreeg dit gezin verlof, om in eene kleine kamer aan het veerdok, onder aan de Carr straat, den nacht door te brengen. Tusschen twaalf en eenen in den nacht stond Bray in zijnen slaap op en zijn jongste kind, dat drie jaar oud was, in de armen nemende, liep hij er mede in het water! De jammerkreten des kinds, en het luide geroep des vaders om hulp trok weldra een aantal personen van de aan de landingsplaats wonende personen naar het schriktooneel. De hevige smart des gezins grensde aan de verbijstering en wanhoop [illegible] krankzinnige en was als allehartverscheurendst beschreven. Voor het vernuft, eenig middel hen bedenken om de drenkelingen te redden, zouden beiden om niet meer levend te worden wedergezien.—*St. Louis Dem.*

☞ Gedurende een onweder te Petersham, Mass., liep er een bliksemstraal langs eenen bliksemafleider aan het huis van mevrouw Pierce. De dame zat bij het raam, dat onmiddelijk aan den afleider grensde, en werd een weinig bedwelmd. Doch hoe vreemd stond zij te kijken, toen zij bij onderzoek bevond, dat al hare boventanden door den schok waren uitgetrokken, zonder dat zij er iets van bespeurd had, en over den vloer verspreid lagen.

Dit is eene treffende bevestiging, zegt de *Free Democrat* van Milwaukee, van de waarde der electriciteit voor het tandentrekken.

☞ Koop *Ayer's Ague Cure* voor tusschenpoozende koortsen, *Ayer's Cherry Pectoral* voor hoest, en Ayer's pillen voor alles waartoe een huismiddel vereischt wordt.

Honderd jaren geleden. — Het volk van Pittsburg maakt aanstalten om op den 25 dezer, met parade, redevoeringen, optogten enz., den honderdsten verjaardag van het innemen van Fort Duquesne te vieren, dat op de plek stond, welke thans hunne stad insleemt. Daarop zinspelende, maakt de Pittsburgh *Post* de volgende schets van het tijdperk, verloopen na dat voorval:

"Honderd jaar geleden was er niet een blanke in Ohio, Kentucky, Indiana en Illinois. Dus was toen wat thans het bloeijendste gedeelte van Amerika is even weinig bekend, als het land rondom de bergen van de maan. Het was niet voor 1769 dat de "Hunter of Kentuck" (de jager van Kentucky) de [illegible] en vermetele Boone, zijne woonplaats in Noord Carolina verliet, om de eerste [illegible] van Kentucky te worden. De eerste pionier van Ohio zette zich daar niet neder dan eerst twintig jaren na dien tijd. Honderd jaren geleden behoorde Canada aan Frankrijk, en de gansche bevolking der Vereenigde Staten ging toen anderhalf millioen niet te boven. Honderd jaar geleden was Napoleon nog niet geboren, en was Washington een jong en zedig Virginisch kolonel, en waren er van de groote gebeurtenissen in de geschiedenis der twee werelden, in welke deze groote maar ongeletterde mannen de hoofdrol speelden, ter naauwernood voorboden te bespeuren. Honderd jaar geleden waren de Vereenigde Staten het getrouwste gedeelte van het Britsche Rijk, en aan den staatkundigen gezigteinder voorspelde nog geen vlekje de worsteling, die, een twintig jaren daarna, de grootste republiek der wereld stichtte. Honderd jaar geleden waren er slechts vier nieuwspapieren in Amerika—waren er nog geene stoommachines uitgevonden, en waren spoorwegen en telegrafen nog niet in het minst in des menschen gedachte opgekomen. Als wij terugzien door middel der geschiedenis, bevinden wij dat in de afgeloopene eeuw meer gewigtige uitvindingen zijn gedaan, wat betreft derzelver invloed op het geluk der wereld, dan bijna in eenige andere eeuw na de schepping.

Grappige fopperij. — Doctors zijn somtijds al heel wijs. Dit wordt verklaard door het volgende uit de New York *Mercury*:

In een zeker bloeijend dorp beneden in het Oosten, in hetwelk eene letterkundige inrigting bestaat, nam een heer eenen jongen hond, en, in het huis eens buurmans wetende te komen, voor het volk wakker genoeg was om te weten wat er gaande was, stopte hij het schepseltje in een nest jonge katten van gelijken ouderdom. Poesmaakte geen onderscheid tusschen den vreemdeling en haar eigen kroost, en deze van zijne zijde gedroeg zich zeer minzaam en vertrouwelijk jegens zijne nieuwe voedster. Groot was de verbazing van het huisgezin toen men ontdekte (gelijk zij meenden) dat de kat moeder van eenen hond was. Het nieuws van zulk eene akelige gebeurte verspreidde zich als een loopend vuur door de plaats. De menschen kwamen met hoopen om het te zien. Den gelukkigen eigenaar werd vijf dollars voor het kleine monster geboden, maar hij verklaarde, dat hij het nog voor geen vijf honderd wilde afstaan. Opdat aan het geval niet de behoorlijke bewijzen van echtheid ontbreken zouden, werden er twee genee heeren ontboden, om het te onderzoeken en er naar bevinden rapport over uit te brengen. Deze onderzochten gezamentlijk en afzonderlijk het dier, en bevonden, dat het wis en zeker een hond was, die alle kenmerken van het hondengeslacht had, *behalve de pooten.* Deze werden verklaard op *kattenklaauwen* te gelijken. Thans kon de aanregter der klucht het niet langer uithouden. Hij barstte in lagchen uit en nu kwam het geheim aan den dag. Nog lang zal men denken aan de kattenklaauwen van den hond, en aan de bijzondere bekwaamheid der doctors in de vergelijkende ontleedkunde.

Dat is eerst koppig wezen — Er woont een huisgezin nabij deze stad, dat een buitengewoon geval van huisselijke verwijdering aanbiedt. De man en de vrouw, schoon in hetzelfde huis levende, hebben in geene twintig jaren een woord tot elkander gesproken. Deze onmin sproot voort uit eene beweerde ongetrouwheid van de zijde des mans. Eene echtscheiding werd door geen van beiden begeerd, maar er ontstond oogenblikkelijk eene verkoeling tusschen hen, en dit lang stilzwijgen is er het gevolg van geweest. Eene geliefkoosde dochter is het middel van verkeer tusschen hen. De man voorziet bereidvaardig in al de behoeften der vrouw, en de vrouw zorgt in het geheim voor hetgeen de man noodig heeft. Zij komen dagelijks bijeen, maar spreken nooit! Deze verwijdering heeft nu reeds zoo lang bestaan, dat hun stilzwijgen waarschijnlijk nooit meer zal verbroken worden. Zij bevinden zich in uitmuntende omstandigheden.—*Cincinnati Times,* 27 Oct.

Bestelen van de Delaware Bank.—$37,000 *gestolen.*—$3,000 *uitgeloofd.*—Voorlaatsten Zondag nacht, werd er in de Delaware Bank, te Delhi, New York, gebroken en zeven en dertig duizend dollars gestolen. De diefstal werd niet ontdekt voor des morgens, zoodat de dader gelegenheid had, om zich weg te pakken. De policie is er mede bekend gemaakt, en er is eene belooning van $3,000 op het vatten van den dief gesteld.

☞ Wij ontleenen aan de N. Y. Independent het volgende ware artikel over den finantieelen toestand van het Westen. Het ademt den geest van eenen man van moed en regtschapenheid. Het belang zoo wel als de genegenheden van New Yorksche crediteuren is over het algemeen hen te helpen en op hen te wachten, die door hun gedrag het beginsel aantoonen om iets te doen en het goed te doen.

Het Westen.—Geen gedeelte van het land heeft zoo veel geleden, gedurende de lang aanhoudende commerciële verwarringen, waardoor de natie geteisterd is, dan het Westen. Deszelfs bewegingen in de afgeloopen jaren zijn te snel geweest. Niet tevreden met eenen gestadigen aanwas, noch met zelfs buitengewonen voorspoed, heeft het zich gestort in roekelooze speculatiën met woeste landerijen, stadslotten, spoorweg aandeelen en schuldbrieven—alles dat eenen korten weg tot fortuin beloofde. Geen gedeelte van het land heeft meer wetenlijken ondernemingsgeest dan het Westen, en geen dat zoo vele verleidelijke aanlokselen dezer artikel aanbiedt. Met land bij millioenen acres, misschien het vruchtbaarste der wereld, [illegible] dat zijn best doet te vreezen, of bij zal genoeg hebben en oreë.

Daarom verwondert ons het snelle ophoopen niet van die streek in de jongste moeijelijkheden. Doch het zal meer tijds vereischen om de zaken weder geheel op orde te brengen, maar dat zij weder spoedig op orde komen zullen, is thans zeker. Het licht daagt reeds. Onze kooplieden melden in de laatste tijden betere ontvangsten uit dien hoek, en ook betere zaken. Duizenden goede menschen zitten meer of minder in de klem, maar met moed, blijgeestigheid, en beperking van uitgaven, zullen zij eer niet lang hunne weg vinden. Wij wenschen tot de westelijke kooplieden, in dezen bezwaarlijken tijd te zeggen, toont wat gij kunt, toont uwe kracht. Uwe oostelijke crediteuren willen geen woorden en klagen maar hoorden, onze slecht weder, geringe gewassen, of schaarschte van geld. Zij willen weten, dat gij uwe hand aan den ploeg hebt geslagen, en dat gij die er niet hoeden zult, tot dat gij weder onze in gunstige omstandigheden geplaatst zijt. Een schult wenscht, [illegible]. Al gij [illegible] wacht het te doen, voor gij weg eenen [illegible]. Als gij [illegible] hebt [illegible] dat gij [illegible] een [illegible], dat gij weder betalen kunt, vernieuw dan uwe notes, houdt uw belovend, en betaalt zoo spoedig gij kunt. Ontwaakt en draagt uw aandeel bij, om dat sombere tijdperk van voorspoed te bespoedigen, daar nu zoo verlangend naar wordt uitgezien.

Geheimzinnige ontdekking op zee.—Eene afschrijselijkste en geheimzinnige ontdekking van een wrak op zee wordt gemeld door den heer Farley, kapitein van het schip William Singer, dat gisteren van Londen is aangekomen.—Hij zegt, dat hij op den 26 September, l.l. op 38. 14 N. B. en 45. 17 W. L., een wrak [illegible] noordwaarts ontdekte, dat bleek de bark *Mayflower* te zijn, van New York, zonder boomwerktuigen en niets hebbende opstaan dan den grooten mast. Eene boot aan boord gezonden hebbende, vonden zij menschenbeenderen over het dek verspreid, en de lijken van eene vrouw en een kind in de laatste graden van ontbinding. De eenigste artikels aan boord, die herkend konden worden, [illegible] hemden, [illegible] gemerkt met rood en B. D. J. en F. D. J. met blaauw garen, een chronometer wijzerplaat, gemerkt, "Twee dagen, Leavett, Leadenhall street, Londen, No. 2122," en verscheidene artikels van weinig waarde, die aan den stuurman toehoorden; en een zilveren horlogie, "No. 8650, G. J. Otas, maker, London." Het schip was met steen geladen, en was waarschijnlijk vroeger bezocht, daar het tot aan het staande ontakeld was. De verbeelding siddert bij het schetsen van het schrikverhaal, waartoe deze ontdekking van kapitein Farley aanleiding geeft.—*New Orleans Courier,* 24 Oct.

De kampvechter afgezet. — Niettegenstaande de uitdaging van Heenan, blijft Morrissey bij zijn besluit om niet meer in het strijdperk te treden. In Engeland is iemand, die beweert de kampvechter te zijn, door de omstandigheden zijner positie, verpligt met iedereen te vechten, die hem om $500 uitdaagt. De regels van den ring in dat land worden door een genootschap van boksers geordend. In dit land bestaat zulk eene instelling niet; doch bij algemeene toestemming worden de boksers bestuurd naar de regels van Londen. De weigering van Morrissey om te vechten, zet hem dus uit den ring, en laat het kampvechterschap over aan andere strijders.

[illegible] Te Londen is een bakker spekulant, bankroet gegaan voor de som van twee millioen ponden sterling! Dat is de moeite nog waard.

## BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Sheboygan, 8 Nov. Met genoegen kunnen wij melden, dat het ijzer voor den Sheboygan en Mississippi spoorweg van hier tot Glen Beulah, aangekomen en *argent content* betaald is, en dat wij ons op goede gronden kunnen verheugen in het streelende vooruitzigt dat in het aanstaande jaar het ijzeren ros tusschen hier en Fond du Lac zal loopen, en daarna voor den handel de weg naar het verre Westen zal zijn gebaand.

— De electie is over het algemeen rustig afgeloopen, niettegenstaande het minder een strijd was voor grondbeginsel, dan wel voor lagerbier, en het aantal splitickets legio was, zoodat de zegepralende partij beter deed met den mond te houden, dan met, gelijk de *National Democrat*, met bolle wangen over de overwinning te schreeuwen. Eene dus behaalde zegepraal strekt meer tot schande dan tot eer. De uitslag der stemming is nog niet juist bekend; derhalve zullen wij ons onthouden van iets aangaande denzelven te berigten, en in ons volgend nummer een juist berigt daarvan mededeelen.

New York, 29 Oct. Gisteren avond brandde er in de [illegible] straat een woonhuis met den daaraan belendenden stal af. Het huis werd bewoond door zes huisgezinnen, waarvan het grootste gedeelte genoodzaakt was door het dak en de ramen te vlugten. Zekere Michael Hestel en zijne dochter, Catharina, kwamen er bij om. Ook twaalf paarden in den stal zijn verbrand.

Corning, N. Y., 28 Oct. De nacht expres trein naar het Westen, die dezen morgen van Buffalo vertrok, werd bij Conesus van het spoor geworpen. Twee mannen en een kindje werden gedood en een ander persoon zoodanig beseerd, dat hij niet in het leven kan blijven. Vijftien anderen werden gewond. De oorzaak van het ongeluk is het breken der spoorstaven.

Louisville, 29 Oct. De New Albany expeditie, keerde gisteren terug, zijnde tevreden gesteld door de verzekeringen der Brandenburgers, dat Horace Bell, onder borgtogt zou ontslagen worden.

St. Louis, 28 Oct. De Californie en Zoutmeer brievenpost kwam den 25sten te St. Joseph aan. Er kwamen acht passagiers van San Francisco naar het Zoutmeer, waaronder de heer Wallace, redacteur der *Alta Californian*. Hij spreekt met den hoogsten lof van de Californie en Zoutmeer brievenpost lijn.

Het weder was fraai; het gras goed; de Indianen waren talrijk.

De burgers van Carson Valley vragen om een territoriaal gouvernement. Kolonel Anderson, van het zesde regiment infanterie, werd met 1,000 man en 150 wagens, bij Alkos Springs ontmoet, op weg naar Benicia.

De brievenpost verliet het Zoutmeer op den 21sten. Alles was rustig en gunstig onder de heiligen. Er had een geweldige sneeuwstorm in de bergen gewoed, en verscheidene honderden dieren waren verloren gegaan.

Vincennes, Ind. 27 Oct.—Dezen avond [illegible] toen het donker werd, kwam er een neger in de woning van John Pyice, eenen conducteur op den Ohio en Mississippi spoorweg en [illegible] te eten. Het [illegible] spijzen, en toen zij het [illegible] haar met eenen [illegible] op het hoofd [illegible] door zij op den grond geveld en doodelijk gewond werd.

De moordenaar vlugtte toen op de vrouw van Pyice aan, die er in slaagde eene schandelijke [illegible] te vlugten. Haar geschreeuw deed de buren toesnellen, doch de booswicht ontkwam en is nog niet gevat. Men denkt dat zijn doel stelen was. De vrouw en de meid waren slechts alleen te huis.

Hartford, Ct. 29 Oct. De Times bevat eenen brief van den heer Tylor, luitenant bij het V. S. Oregon leger, gedagteekend Coeur d'Alene Mission, Washington Territory, 15 Sept., met 18 dagen later nieuws dan alle andere berigten van daar.

De Spokan en Pelous Indianen waren na twee dagen vechtens gevlugt. Het Spokan opperhoofd was gevangen, en van de Pelous stam waren 800 paarden afgenomen. Al de buit, [illegible] van luit. Steptoe's [illegible] was [illegible] terug bekomen. Kol. Steptoe's [illegible] door eenen Indiaan gevonden, die de [illegible] werd doodgeschoten. Het leger [illegible] goed.

De Indianen smeekten om vrede, en [illegible] aan al de eischen des V. S. [illegible] Tylor beschouwt den oorlog in die streek als geëindigd.

Madison, Ind. 28 Oct. Die [illegible] Shoenberg en Pelne, [illegible] werd [illegible] vernield. Twee duizend [illegible]. Verlies $30,000; verzekerd voor $20,000.

Memphis, 28 Oct. De [illegible] op den [illegible] dag 25 te [illegible] Overton [illegible].

wegvlugt over zijnen grond gegeven, en Messer had de schutting weggeworpen om te waterputten, en vee binnengelaten, dat schade had gedaan aan het veldgewas. Cummings rigtte de schutting weder op, en Messer wierp haar weder om. Er volgden twiste woorden, waarop Cummings zijnen revolver trok en hem doodschoot. Messer stierf binnen vijftien minuten.—*Free Democrat.*

JANESVILLE, Wis. 28 Oct. Daniel Blodget, een geacht burger van Beloit, ontving heden nacht vijf steken van eenen inbreker, die in zijn huis was gekomen om te stelen. De heer B. bevindt zich in eenen gevaarlijken toestand, en men heeft slechts weinig hoop op zijn herstel. Een zoontje van den heer B., werd ook, terwijl hij zijnen vader hielp, om den inbreker te weerstaan, in den arm gestoken. Er heerscht eene groote ontsteltenis te Beloit. De inbreker is nog niet gevat.

BOSTON, 29 Oct. Gisteren namiddag, omstreeks vijf uren, viel er een ongeluk voor bij den Newton Corner Depot kruisweg van den Boston en Worcester spoorweg. De New Yorksche exprestrein naderde den kruisweg, en de vlaggeman was met zijne lantaarn op zijnen post, toen men een paard voor eene chaise, dat door eene vrouw gestuurd werd, met groote snelheid op den townweg zag aankomen. De vlaggeman gaf haar een teeken om stil te houden, en de machinist aan den trein, zoodra hij de chaise zag, blies met zijne fluit, doch zonder gevolg; het paard was bijna over het spoor, toen de locomotief het trof en waarschijnlijk oogenblikkelijk doodde. Zijn lijk werd op den koevanger geworpen en door de locomotief medegesleept;—de chaise werd rondgeslingerd en eenigen afstand ter zijde van den trein medegeloopt. Toen de trein stil stond, vond men de vrouw, ter zijde van het spoor, bewusteloos in den bak der chaise opgerold.

Zij werd vervoerd in den modewinkel van juffrouw G. Moore gebragt, en om dr. H. Bigelow gehaald, die ontdekte dat er geene beenderen gebroken waren of eenige bezeering van belang had plaatsgehad. Zij kwam kort daarna weder bij; en als zij geene inwendige beleediging heeft [illegible], zal zij weldra herstellen van den schok, dien zij ontvangen heeft. Zij is de vrouw van den heer Farwell, van de firma Royal Gilbey en Co., steenhouwers en gezaagd hout handelaars. Van hen, die van het ongeluk getuigen waren, vernemen wij, dat, voor [illegible] zij honden oordeelen, het paard niet onder het [illegible] der vrouw was zij iets het ongeluk, en haar echtgenoot zegt, dat het paard er voor bekend stond van wel eens door te gaan. Het ontkomen van Juffrouw Farwell aan eenen oogenblikkelijken dood is zeker zeer merkwaardig, daar de chaise deerlijk gebroken was.—*B. Traveller.*

ST. PAUL, Minnesota, 30 Oct. Wij vernemen dat een landbouwer, woonachtig nabij Rochester, in dezen Staat, verleden Woensdag, door eenen zwager van Mr. de Graff, aannemer op den Transit weg, tusschen Winona en St. Peter is doodgeschoten. Het schijnt dat de landbouwer beweerde dat die compagnie niet betaald te zijn voor schaden aan zijn land gedaan, en op hoogen toon weigerde de spoorwegmannen toe te staan over zijn land te gaan, tot dat die zaak volkomen was afgemaakt; er ontstond moeijelijkheid tusschen hem en den anderen persoon en de laatste trok eene pistool en schoot op den landbouwer. De kogel trof hem in de borst, en maakte eene zeer ernstige, doch niet doodelijke wond. Deze zaak heeft eene groote opschudding in die streek veroorzaakt, en er zijn bijna in elke rigting lieden gezonden, om den dader te vatten. De gewonde leefde nog, volgens de laatste berigten, maar zijn herstel wordt voor onmogelijk gehouden.—*St. Paul Minnesotian.*

WASHINGTON, 29 Oct. De President en zijn kabinet zeggen nadrukkelijk, dat welke gedragslijn de noordelijke Democraten ook in zoo volgen aangaande de English bill, zij voornemens zijn, zich te houden aan de bepaling, waardoor Kansas wordt uitgesloten, tot dat bij eene volkstelling gebleken is dat het eene bevolking van drie en negentig duizend zielen heeft, en dat zij op die voorwaarde zullen staan, als een *partij proefsteen*. Deze verklaring zal ongetwijfeld in de boodschap bevestigd worden.

PEORIA, Ills. 27 Oct. R. M. Hamilton, woonachtig te Southampton, in deze county, liet verleden week, terwijl hij eene brandende lamp droeg, deze vallen, dit eene kan, die ongeveer een gallon camphine bevatte, de vlam er mede in aanraking kwam, waardoor de kan ontbrandde en oogenblikkelijk den ongelukkigen man in een vlammenkleed wikkelde. Hij snelde naar het benedengedeelte van het huis, waar het huisgezin zich toen bevond, dat alles aanwendde om het vuur te blusschen, door hem met beddens, dekens enz. te bedekken. Een steenbak, dien men over hem wierp, zette vuur; deze doofde het vuur aan het gebouw meld, hetwelk, vernemen wij, gelijk vernield werd. De heer Hamilton kwijnde tot in de allerdeerniswaardigste pijn tot gisteren, toen de dood hem van zijn lijden verloste.—*P. Messenger.*

CHICAGO, 2 November. De Jones school, gelegen op den hoek van de Clark en de Harrison straat, was gisteren morgen het tooneel van een vreesselijk ongeluk, dat ten minste voor een der slagtoffers doodelijk zal afloopen.

Er zijn tegenwoordig werklieden bezig met een dak van zand en teer op het gebouw te leggen, en hadden, om hunne materialen op te kunnen hijschen, eene plank aan het dak vastgemaakt, die ongeveer vier voet over den rand uitstak, aan welker einde zij eenen takel hadden vastgemaakt. Gedurende het schoolspeeluur had een aantal jongens aan het touw van dien takel gevat, en speelde daarmede, toen de plank brak, en het einde dat op den grond viel tusschen een gedrang [illegible] nedervallende.

Een hunner werd ligt gewond, en liep terstond naar huis, en wel zoo gezwind, dat men zijnen naam niet eens is te weten kunnen komen.

Een ander, een kind van ongeveer vijf jaren, zoon eener weduwe, genaamd Catharine Greenhill, werd terstond naar de woning zijner moeder gebragt. Ofschoon aan eene zware schedeling der hersenen lijdende, denkt men toch dat hij zal herstellen.

De derde, en erger getroffene, was een jongen van ongeveer acht jaren, genaamd Thomas Hamilton, zoon van James Hamilton. Hij werd terstond naar eenen drogistwinkel gebragt, en dr. Wickersham geroepen. Zijne bovenpan was gescheurd van de kruin af tot onder aan het voorstuk der hersenen; het been was [illegible] en de stukken waren in de zelfstandigheid der hersenen gedrongen. De doctor verbond de wond, en nam de splinters weg, en meer dan eenen eetlepel vol der hersenen, maar geeft geene hoop op zijn herstel, ofschoon hij gisteren avond nog leefde.

Uit [illegible], die met dit ongeluk gepaard gingen, kunnen wij niet besluiten, dat er iemand voor berispen te laken is. Het was een van die noodlottige toevallen, die men niet voorzien kan. De plank was sterk genoeg voor het oogmerk, waartoe zij bestemd was, of schoon niet sterk genoeg om het gewigt van een [illegible] jongens te verdragen. De knaap, wiens pligt het was, gedurende het speeluur toezigt te houden, had de knapen verboden aan het touw te trekken, en daar zijn bevel niet gehoorzaamd werd, was hij het, den meesten [illegible], die terstond naar de deur vlugt, doch voor hij hen bereikte, was het geschied. Het [illegible] werd als het [illegible] gevonden.—*C. Democrat.*

## CORRESPONDENTIE.

Den heer F. L. T. [illegible], te Vincennes, Indiana.—Wij hebben U van No 435 af de Nieuwsbode gezonden, en wachten nog altijd op het berigt, of wij U als abonnent kunnen aanmerken. Niet spoedig tijding van U ontvangende, zullen wij genoodzaakt zijn, uwen naam op de abonnementslijst uit te schrappen.

— Den heer A. Bronson, te Doniphan, Kansas Territory.—Wij [illegible] te vernemen of tijdig U, of de Wekelijksche tetegoe [illegible]. Weest zoo goed ons daar spoedig van te verwittigen, want zoo is de verzending niet onaangenaam, en wij zullen dus dezelve, geen berigt ontvangende, na eenige nummers staken.

— Onzen lezers, die gaarne een artikel voor ons blad schrijven over een wetenschappelijk onderwerp, geven wij het volgende op, eene bekwaamheid, door het algemeen te begrijpen, verhandeling over de zonnewijzerkunst, met opgave van de eenvoudigste wijze, om de ware middagshoogte te vinden, alsmede waarom een horizontale zonnewijzer verkieselijker, is dan een vertikale.

Den heer J. van de L. te Holland, Mich.—(Hij beweert U over die $2 veel meer dan wij: want wij denken er niet eens meer aan. Hartelijk wenschen wij, dat gij ons om zulk eene beuzeling niet in den steek zult laten.

## WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN,

TE SHEBOYGAN.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

| November. | | Fahrenheit. |
|---|---|---|
| Maandag | 1 | 44 |
| Dingsdag | 2 | 47 |
| Woensdag | 3 | 50 |
| Donderdag | 4 | 51 |
| Vrijdag | 5 | 42 |
| Zaturdag | 6 | 43 |
| ZONDAG | 7 | 40½ |

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

| November. | | Fahrenheit |
|---|---|---|
| Maandag | 1 | 51 |
| Dingsdag | 2 | 47 |
| Woensdag | 3 | 48 |
| Donderdag | 4 | 51 |
| Vrijdag | 5 | 45 |
| Zaturdag | 6 | 48 |
| ZONDAG | 7 | 45 |

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

| November. | | Fahrenheit |
|---|---|---|
| Maandag | 1 | 57 |
| Dingsdag | 2 | 47 |
| Woensdag | 3 | 51 |
| Donderdag | 4 | 41 |
| Vrijdag | 5 | 45 |
| Zaturdag | 6 | 45 |
| ZONDAG | 7 | 45 |

## MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, Wis., den 9den November 1858.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Blanke Winter Tarwe, | ℔ bushel | $ 0,80 | @ | 1,00 |
| Roode W. en Z. Tarwe, | „ „ | – 0,75 | @ | 0,80 |
| Rogge, | „ „ | – 0,65 | @ | 0,70 |
| Gerst | „ „ | – 0,65 | @ | 0,70 |
| Haver | „ „ | – 0,31 | @ | 0,35 |
| Ind. Koren, | „ „ | – 0,20 | @ | 0,25 |
| „ in Aren, | „ „ | – 0,20 | @ | 0,22 |
| Witte Boonen, | „ „ | – 0,62 | @ | 0,70 |
| Erwten, | „ „ | – 0,56 | @ | 0,60 |
| Aardappelen, [nieuwe] | „ „ | – 0,20 | @ | 0,25 |
| Gras Zaad, | „ „ | – 1,00 | @ | 1,25 |
| Droog Appels | „ „ | – 2,50 | @ | — |
| Groene Appels, | ℔ barrel | – 4,25 | @ | 5.50 |
| Spek [mess] | „ „ | – 5,00 | @ | 5.22 |
| Zout, | „ „ | – 1,75 | @ | 1.88 |
| Wit Visch, | „ „ | – 3,50 | @ | 5.00 |
| Winter Tarwe, | „ „ | – 4,50 | @ | 5.50 |
| Meel extra 2de kwaliteit, | „ „ | – 3,25 | @ | 3,75 |
| „ superfijn, | „ „ | – 2,50 | @ | 3.00 |
| Roggemeel, | „ „ | – 0,00 | @ | 4.50 |
| Boekweitmeel, | „ 100fbs. | – 0,00 | @ | ,300 |
| Ind. Korenmeel, | „ „ | – 1,00 | @ | 1,25 |
| Vleesch | „ „ | – 4,00 | @ | 5.00 |
| Spek | „ „ | – 6.50 | @ | 7.00 |
| Boter | | – 0.10 | @ | 0.12 |
| „ versch | ℔ fbs. | – 0,10 | @ | 0.12 |
| Geslagte Varkens, | „ „ | – 0,05 | @ | 0.06 |
| Hammen, | „ „ | – 0,08 | @ | 0.09 |
| Eijeren | per dozijn | – 0.08 | @ | 0.09 |
| Timmerhout | „ M | – 6.50 | @ | 12.00 |
| Shingles | „ „ | – 1.25 | @ | 2.50 |
| Hooi | „ ton | – 6.00 | @ | 7.00 |
| Hout, | „ cord | – 1,25 | @ | 1.50 |

# Advertentien.

*⁎* Heden ontving ik het treurig berigt dat mijn waarde vader de Heer D. S. STIBBE op den 22 September j.l. te Kampen, Overijssel, in den ouderdom van 61 jaren en 8 maanden, na eene langdurige ongesteldheid is overleden, nalatende, behalve mij, 8 weesen, allen in het vaderland. Alleen diegenen welke den braven overledenen in zijne uitmuntende hoedanigheden kenden, kunnen het smartelijke van ons verlies beseffen.

S. D. STIBBE.

Easton, Pa., 23 October, 1858.





steeds vriendelijker werd, en zich steeds meer aan de hoop overgaf, van Adriaan tot zijne plannen te zullen overhalen. Dit wenschte hij thans meer dan ooit, [illegible] eenige aanmerkingen van Adriaan, betreffende wezenlijke verbeteringen aan de machines, die zonder veel moeite en kosten konden worden aangebragt, hem bewezen, welke groote voordeelen hij van de kundigheden zijns zwagers verwachten kon. Des te onaangenamer verraste het hem nu, toen Adriaan zijn voorstel met bescheidenheid, maar geheel beslissend van de hand wees, toen hij er eindelijk mede voor den dag kwam. „Geheel openhartig en ronduit verklaarde Adriaan, dat zijn zin op geheel andere dingen gezet was, dan op fabrijk- en handelsbedrijf, en dat zijn zwager het hem niet kwalijk moest nemen, als hij zijne meening eerlijk en opregt te kennen gaf.

"En welke dingen houden u dan terug, dat gij mijn goed gemeend voorstel zoo droog afslaat!" vraagde de heer Ehrenberg, wiens rood voorhoofd en bevende stem de opstijgende, naauwelijks te beteugelen gramschap van zijn binnenste verried, "ik kan wel denken, met welke avontuurlijke plannen de jonge heer omgaat, doch verklaar vooruit, dat ik er volstrekt niets mede te doen wil hebben, en dat gij ten minste op mijne bewilliging of ondersteuning in het geheel niet hopen moet."

"Ik maak ook volstrekt geene aanspraak op uwe ondersteuning, lieve zwager," antwoordde Adriaan bedaard, "ik wensch slechts, en wel geheel opregt, dat gij u met mijne inzigten en plannen bevriendden mogt, want het zou mij in mijn hart leed doen, als ik van u, aan wien ik de gelegenheid tot mijne beschaving te danken heb, in ongenoegen scheiden moest. Gij weet, lieve zwager, dat reeds mijn vader zaliger wenschte dat ik mij geheel aan eene wetenschappelijke loopbaan wijden zou. Deze wensch kwam zoo geheel met mijne neigingen overeen, dat mijn gansche streven [illegible] lang was denzelven te vervullen. [illegible] aan mijne vlijt en mijne geringe bekwaamheden gelukt, mij de gunst mijner leermeesters en door deze de gunst des ministers te verwerven. Daarop bouwende heb ik den laatsten een verzoekschrift om ondersteuning van mijn plan, eene reis tot wetenschappelijke doeleinden in de tropische streken te doen, in persoon overgereikt, en uit zijnen mond niet alleen de verzekering ontvangen, dat men mij tot dat doel behulpzaam zijn, maar er ook voor zorg dragen zou, dat ik, na mijne gelukkige terugkomst, eene behoorlijke aanstelling ontving. Mijne toekomst is dus zoo eervol en tegelijk zoo geheel aan mijne wenschen beantwoordend, dat ik het mij zelven niet zou kunnen vergeven, als ik mij liet overreden, om uw zeker welgemeend en dankenswaardig voorstel aan te nemen. Ik verwacht nog slechts een schriftelijk antwoord van den minister, dat waarschijnlijk binnen eenige dagen komen zal, om alsdan zonder verwijl het binnenland van Brazilië in te dringen."

"Zoo!" riep de heer Ehrenberg gramstorig uit. "En dit is er dus de dank voor, dat ik jaren lang voor u zorgde, dat ik u ondersteunde, in al uwe behoeften voorzag en mijn eigen kind onttrok, wat ik aan u wegwierp in de hoop, dat gij het eenmaal aan mij en de mijnen vergelden zoudt! Geenen penning zou ik aan u besteed hebben, als ik vooruit geweten had, hoe gij mij daarvoor danken zoudt."

"Maar, beste zwager, gij kunt onmogelijk verwachten, dat ik het gansche geluk mijns levens ten offer zoude brengen, om het gij mij jaren achteraan met weldaden hebt overladen," antwoordde Adriaan, terwijl zijne wangen [illegible]



## BEROUW VERZOENT.

*Naar het Hoogduitsch van FRANZ HOFFMANN.*

### I. HOOFDSTUK.

DES MENSCHEN WIL IS ZIJN HEMEL.

In de nabijheid eener kleine stad, en slechts ongeveer vijf mijlen van Berlijn af, lag aan een riviertje, welks wateren onophoudelijk ontzaggelijke raderen dreven, een uitgestrekt erf. Het bestond uit een smaakvol opgetrokken woonhuis van twee verdiepingen, dat door eene ruime werf van de fabriekgebouwen gescheiden was, die zich langs den oever der rivier uitstrekten, om van derzelver waterkracht zoo veel mogelijk partij te trekken. Dag en nacht schuimden hier de raderen. De machines klapperden, wolken grijze en zwarte damp stegen uit den hoogen schoorsteen op en de drukke werkzaamheid der werklieden nam de gansche week geen einde, behalve des Zondags als de stilte van den Sabbath over de anders zoo geraasvolle ruimten lag verspreid.

Slechts weinige dagen voor kermis was het, toen de rijke fabrikant Ehrenberg in zijne kamer voor eene groote schrijftafel zat, waarop ontzaggelijke schuldboeken, en eene menigte papieren en andere kantoorbehoeften lagen uitgespreid. Zijn fabriek inspecteur zat nevens hem, en beproefde weder eenige orde in de, door elkander geworpen actenstukken te brengen, terwijl de fabrikant zelf zich naar zijne vrouw wendde, die met haar dochtertje, de zevenjarige Helena, op eene vensterbank zat, en de kleine toonde, hoe zij de nog tamelijk ongeschikte handen bij het breijen gebruiken moest.

"Nu, lieve Emma," zeide de heer Ehrenberg met een lagchend gezigt, "de balans valt dit jaar zeer voordeelig voor ons uit, en als nu, zoo als ik hoop, uw broeder Adriaan in de zaak komt, dan zullen wij geene mededinging meer te vreezen hebben. Adriaan met zijn helder hoofd en zijne uitstekende kennis in de natuurkunde en scheikunde zal mij zeker de gewigtigste dienst doen."

"Als hij slechts zin had om een bedrijf uit te oefenen, dan zeker," antwoordde Emma, en voegde er met eenen kleinen zucht bij; "maar gij weet immers, lieve man, dat Adriaan altijd zijnen wensch heeft te kennen gegeven, om zich geheel aan de wetenschap te wijden. Zijn vurige geest jaagt hem de wijde wereld in, naar verre gelegene landen, en ik vrees zeer, dat gij te vergeefs zult trachten hem bij ons te houden en hem voor zijn gansche leven aan deze plek te boeijen. Hoe dikwijls heeft hij zelf tegen u gezegd, dat zijne neigingen juist het tegendeel van uwe wenschen zijn."

"Zottepraat!" stiet de heer Ehrenberg gemelijk uit. "Ik heb den jongen zes vijf jaren op de school en de universiteit onderhouden, en het zou eene schandelijke ondankbaarheid van hem zijn, als hij aan mij de kunde niet besteedde, die hij slechts door mijne hulp en ondersteuning verkregen heeft. Zoodra hij weigert mijne bevelen te gehoorzamen, zal ik voor nu en altijd mijne handen van hem aftrekken. Daarvoor heb ik waarlijk mijn geld niet weggeworpen, opdat de jongen, daarna zijnen eigenzinnigen kop volgen zou, in plaats van aan het verstand en de dankbaarheid, zoo als het behoort, gehoor te geven. Laat hem maar komen, ik zal hem het hoofd wel regt zetten."

"Zal oom Adriaan dan komen?" vraagde de kleine Helena, terwijl haar gelaat aardig gesierd was van vreugde [illegible]

# Mengelwerk.

## DE SMIDSKNECHT.

### Een verhaal uit de omwenteling.

*Naar het Engelsch van John Cooper Vail.*

I.

Het was het donkerste uur der omwenteling voor de amerikaansche zaak. Er waren verraders in het kamp, ofschoon de groote massa des volks standvastig bleef voor de onafhankelijkheid. Het britsche leger overtrof de amerikaansche strijders zoo zeer, dat zij als drie tegen een stonden, maar vrijheid was de prijs, die te behalen was, en moedige harten, door Washington aangevoerd, wanhoopten niet. Wat deed het er toe, dat zij in lompen gekleed waren, en dat hunne schoenlooze voeten, overal waar zij hunnen geliefden bevelhebber volgden, bloedige sporen op de bevrozene aarde achterlieten, als zij slechts voor het geboorteregt der vrijheid streden!

Op het tijdstip van ons verhaal stond er in de nabuurschap van het dorp Brunswick een groot blokhuis. De daar achter liggende tuin had een voorkomen van netheid en smaak, hetwelk scheen aan te toonen, dat hij onder de bijzondere hoede eener vrouw stond, zelfs schoon aalbessenstruiken, kamperfoelie en hopranken verscheidene dagen onder de sneeuw van December verborgen waren.

De eigenaar van het huis oefende het dubbele beroep uit van smid en landbouwer. Hij was een kloeke oude man van zestig jaar, en zijn gezin bestond slechts uit zijne vrouw Dorothea en zijne dochter Maria, een schoon meisje, dat juist tot vrouw ontloken was.

In zijne jeugd had de landbouwer Jonas Hutton de kwaker grondbeginselen van vrede verdedigd, doch op zijnen meer gevorderden leeftijd helde hij meer tot de zijde van Koning George over. Doch zijn gedrag was steeds zoo omzigtig—hij scheen steeds zulk eene stipte onzijdigheid aangaande de britsche en amerikaansche zaak te bewaren—dat, schoon er vermoedens bestonden, dat hij de eerste voorstond, hij tot dus verre wezenlijke bewijzen ontging.

De eenigste persoon, dien hij gehuurd had, was een lang opgeschoten onbehouwen knaap, die in de smederij hielp, als bij geval een buurman zijn paard wilde beslagen, of zijn wagenwiel van banden voorzien hebben. Zijn naam was Malachi Doolittle, en hij kwam uit den Staat Massachusetts, van waar hij drie jaren geleden naar zijne tegenwoordige woonplaats trok, en bij Squire Hutton diende, tot zijn een en twintigste jaar. Hij bezat al de eigenaardigheden van het zwervende ras van Nieuw Engeland, en ofschoon hij, gelijk gezegd is, lang en onbehouwen van voorkomen was, klopte er een warm hart onder de grove pij, en hij legde veel slimheid en behendigheid aan den dag ten voordeele van zijnen meester.

Het spreekt van zelf, dat hij reeds langen tijd verliefd was op de fraaije gestalte en blaauwe oogen van zijns meesters dochter, Maria, ofschoon zij hem altijd zoo koel behandeld had, dat elk een behalve een Yankee minnaar in wanhoop het veld zou geruimd hebben. Geen meisje kan verdragen, dat haar minnaar een voorwerp van bespotting wordt genoemd, en Maria wist zeer goed dat de lange Malachi—de naam, waarmede haars vaders knecht gemeenlijk bestempeld werd—door al de meisjes uit de buurt werd uitgelagchen. En toch zou zij geene kwade keus gedaan hebben, want hij beloofde een opperbest ambachtsman te worden, was eene eerste buksschieter, en kon tegen iedereen loopen en springen, gelijk hij zich uitdrukte, die in twee schoenen stond. Hij was een standvastige verdediger der Amerikaansche zaak, en als zijn baas er niet bij was en hij kon gretige toehoorders vinden, dan drukte hij in de sterkste bewoordingen zijne bewondering voor Washington uit.

Het was in het laatst van December, en digt bij donker worden, toen een jongman, gekleed in de uniform van vaandrig bij het continentale leger, en op eenen sterken schimmel gezeten, voor Squire Hutton's smederij verscheen, en verzocht zijn dier oogenblikkelijk te beslaan.

"Vriend, gij schijnt een weinig haast te hebben, en daar Malachi bezig is het vee te voederen, en ik beloofd heb buurman Parkers wagenwiel in een half uur klaar te hebben, zult gij misschien beter doen met naar den naasten winkel te gaan, dien gij zoo omtrent anderhalve mijl van hier vinden zult, op den regten weg naar Brunswick", was Squire Hutton's antwoord, terwijl hij den vreemdeling in uniform bekeek.

"Naar den drommel buurman Parker en zijn wagenwiel", zeide de jongman ongeduldig. "Gelijk gij gezegd hebt, ik heb haast, en breng gewigtige depêches naar Washington, van wien ik hoor, dat hij op weg is om onze vijanden aan te vallen. De hemel begunstige de goede zaak!"

"Amen", zeide de smid [illegible] "Doch gelijk ik u reeds gezegd heb, het zal niet wel mogelijk zijn uw paard heden avond nog te beslaan. Het is bijna donker, en ik zet zelden mijn werk na het vallen van den avond voort."

De vreemdeling peinsde een oogenblik, en mompelde toen bij zich zelven: "Het is niet mogelijk, dat ik verkeerd onderrigt ben;" trok een papier uit zijnen zak en overhandigde het Squire Hutton.

"Wat is dat?" riep deze uit.

"Tels dat niet verstandig zou zijn, het in deze tijden iedereen te laten zien, maar ik heb gehoord, dat gij de zaak van Koning George sterk zijt toegedaan, en ik u vertrouwen kan. Dat stuk duidt geen uitstel. Mijn paard moet beslagen worden, en ik moet morgen ochtend in het Britsche kamp, te Trenton, zijn."

De oude smid veegde met een voorkomen van verbaasdheid zijnen bril af om het document door te zien, en herkende bij het laatste daglicht de welbekende handteekening van lord Cornwallis.

Hij greep terstond den vreemdeling bij de hand, en zeide dat hij voor Koning George alle andere werk in den winkel zou laten staan.

"Maar gij zult eene slechte reis hebben, vriend: de wegen zijn slecht, en de wind zal u den ganschen weg over [illegible] in het gezigt waaijen."

De vreemdeling [illegible], dat hij in het soldaten kamp geleerd had om dergelijke ontmoetingen te lagchen.

Ja, ja, vriend; maar over een uur zal het pikdonker zijn, en als uw paard niet goed van pooten is, zult gij bezwaarlijk Trenton met zonsopgang bereiken. Ik zal echter zorgen, dat gij goed voor uwe reis in orde zijt. Een goede kop thee, gezet door mijne vrouw Dorothea, en [illegible] beschuiten, gereed gemaakt door mijne dochter Maria, zullen u verfrisschen voor uwe lange reis."

"Ik dank u, vriendelijke heer, voor uwe gastvrijheid, en wees verzekerd dat het den opperbevelhebber zal worden medegedeeld. Mijne zaak is dringend; want als ik bij zonsopgang Trenton kan bereiken, zal het plan, dat ik bij mij heb, het leger der oproerlingen geheel in onze magt brengen."

"Wat gij zegt", zeide de smid, vergenoegd in zijne handen wrijvende, "en dan hebt gij waarlijk geenen tijd te verliezen. Hei daar, Malachi. Ah! zijt gij daar? Loop eens naar huis en zeg Dorothea, dat mijn vriend, vaandrig Spencer, van het continentale leger, bij ons eet. Hij heeft gewigtige stukken ten voordeele der amerikaansche zaak, en moet morgen ochtend in het amerikaansche kamp zijn. Gij kunt dit paard beslaan, terwijl ik hem gastvrijheid bewijs;" en Squire Hutton, den jongman bij den arm nemende, bragt hem bij zijne vrouw en bekoorlijke dochter.

Intusschen stak Malachi, die den vreemdeling zeer [illegible] had opgenomen, eene lamp aan en begon den blaasbalg te trekken.

"Welzoo," zeide hij bij zich zelven; "ik dacht wel dat er wat gaande was, toen die kerel bij ons stil hield, en daarom hield ik op van het vee te voederen, en sloop achter den winkel om, om te luisteren. Aldus als hij morgen ochtend bij zonsopgang Trenton bereikt, zal de amerikaansche partij in de handen der Britten zijn. Als gij er dan zijt, bij Judas, dan verstaat Malachi Doolittle niets van paarden beslaan. Hei beest, kunt gij geen oogenblik stil staan, terwijl de ijzers gegloeid worden? Het is geen wonder dat gij rusteloos zijt, met zulk eene vracht zonde als gij dragen moet. Maar ik zal van avond dat varken wel wasschen en ga naar het amerikaansche leger. Wie weet of ik niet als kapitein terug kom, met Maria Hutton trouw, en naar oud Massachusetts trek. Maar ik moet haast maken, want ik wilde niet gaarne, dat mijn baas van avond mijn werk nazag."

"Daar", dus ging hij voort, terwijl hij den laatsten nagel sloeg, "gij zult een paar van die hoefijzers afwerpen, eer gij vijf mijlen aan de andere zijde van Brunswick zijt; en als ik u dan, op mijnen ouden bruin, niet kan krijgen, vaandrig Spencer, dan mag ik lijden, dat ik met eenen kruidmolen in de lucht vlieg."

Vervuld met de beste bedoelingen voor de amerikaansche zaak, zette Malachi het paard vast, en de winkeldeur sluitende, ging hij naar het huis.

[WORDT VERVOLGD.]

☞ "Is mijnheer te huis?"
"Neen, mijnheer, hij is uit."
"Is de jufvrouw dan niet te huis?"
"Neen, mijnheer, zij is uit."
"Dan zal ik er even inkomen, en warmen mij een weinig bij het vuur."
"Dat is ook uit."



UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES (DISTRIKTEN) JUNEAU EN ADAMS

IN DEN

STAAT WISCONSIN.

Den ondergeteekende te koop aangeboden landerijen behooren [illegible] van de [illegible], en brandhout, [illegible] en bouwwater; en bij uitnemendheid [illegible] voor veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukie [illegible] doorweg in [illegible] Staat.

JUNEAU COUNTY.

**Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.**

Sec. 1.—N o qr, z hf van z o qr [illegible] w qr. [illegible] acres.
Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone graswelden, benevens - - - 40 acres.
Hooiland [illegible].
Sec. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 acres. Best [illegible] eikenhout.
Sec. 5.—Z hf n o qr en z hf van z o qr. 160 acres.
[illegible] van 10 tot [illegible].
Sec. 16.—[illegible] 160 acres. welig gras.
Sec. 17.—W hf van z o qr. Goed houtgewas, meestal wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water, - - - - - 80 acres.
Sec. 18.—Z half van z w qr. De helfte [illegible] bosch; de wederhelft [illegible] land. - - - - - - 80 acres.
Sec. 22.—W hf van z o qr en n hf van z o qr. Uitmuntend hout, rijk en droog land met hars [illegible] 160 acres.
Bovenstaand land ligt van 1 tot 6 Engelsche mijlen van het dorp en spoorweg station Mauston.

**Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.**

Sec. 3.—N W qr van z w qr. - - - 100 acres.
Sec. 4.—Z O qr, z hf van n w qr, n w qr van z o qr en lots 9 en 10 van n w qr. - - - - 360 acres.
Deze 400 acres liggen bij elkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land, rijk in [illegible], met [illegible] eiken en notenboomen bezet, en weelderig gras. Uitmuntend voor alle takken van landbouw en veeteelt.

**Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.**

Sec. 31.—Z hf van z w qr. - - - - - 59 acres.
Zuid half goed boomgewas, noord half best prairieland; qualiteit uitmuntend.
Sec. 32.—N hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas - - - - - 80 acres.
N O qr van z w qr, z w qr van n w qr, z w qr van n o qr en lot 5 of z o qr van z o qr. - - - 158 acres.
Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke laag prairie, en eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland. Uitmuntend voor veeteelt.
Het ligt 6 à 7 mijlen van Mauston, 4 à 5 mijlen van Germantown.

**Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.**

Sec. 5.—N W qr van z w qr, }
Sec. 8.—N hf van n o qr. } - 125 acres.
40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken opening uitmuntende qualiteit.
Sec. 6.—N W qr. Onovertreffelijke witte, burr en zwart eiken openingen. - - - - - - 152 acres.
Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - - - - - 160 acres.
Sec. 15.—O hf van n o qr. Best prairieland; eenig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonweir rivier. - - - - - - - - 80 acres.
Sec. 26.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - - - - - - - 160 acres.
Sec. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, n w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 acres.
Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

**Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.**

Sec. 29.—N E qr van z w qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.
Sec. 31.—Z W qr van n o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. - - - - - - - - - - 40 acres.
Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

**Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.**

Sec. 1.—Lots 8, 9, 10 en n hf van z w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - - - - - - - 114½ acres.
Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond; een beekje 5 à 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwarte eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - - - 160 acres.
Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijk deel, het hooiland langs de beek vruchtbaar [illegible]. Uitmuntend voor weide en melkerij. - - - 14 acres.
Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Best en rijke landbouw voor [illegible]. Goed bouwland, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - - - - - - - - 118 [illegible]
Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend zijn hooi [illegible] land [illegible]
[illegible]
Sec. 4.—Lots [illegible] doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlak en vah rijke hoedanigheid. - - - - - 6½ acres.
Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n w qr. Rijke laag prairie, gedeeltelijk met goed houtgewas best voor de ploeg, of voor weide en hooiland. - - - - - - - 66 acres.
Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken opening; gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.
Sec. 6.—Lots 8 en 11. Beste grond, bosch eikenhout, wit, burr en zwart. Met noordelijke gedeelte heeft, wei je bouwland, is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - - - - - - 80 acres.
Sec. 9.—O hf van z o qr.
Sec. 10.—W hf van n w qr. Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig kreupelhout. Er loopt een stroompje midden door. Is [illegible] van het station Lynden. - - - - - - 160 acres.
Sec. 12.—Z hf van n o qr. Beste grond, burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - - - 80 acres.
Sec. 13.—O hf van n o qr. Best rijk land. Meest in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 81 ag.
Sec. 14.—N O qr van z w qr. Goed eikenhout, beste grond. - - - - - - - - - - - 40 acres.
Sec. 22.—N hf van z o qr. Zwaar eikenhout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - - - 80 acres.
Sec. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.
De landen in township 14 Rij 5 liggen van 4 tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

**Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.**

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Burr en witte eiken opening; best en welig gras. Goed hooiland en weiland. - - - - - - - - - - - 80 acres.
Sec. 17.—Lot 3 en n hf van z w qr. Best land, geheel vlakke burr, wit en zwart eiken openingen; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - - - - - - 120 acres.
Sec. 20.—N O qr van n o qr. lot 2 en Sec. 21 z w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden door een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening. - - - - - - - - - - - 202 acres.
Sec. 24.—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 24 o. hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. - - - - - - - - - - - 120 acres.
Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

**Township 15, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.**

Sec. 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenboschen. 80 ac.
Sec. [illegible] n w qr. Burr en wit eiken opening, vruchtbare grond. - - - - - - - 80 acres.
Sec. 12.—Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr, n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, [illegible] Uitmuntend vruchtbaar land. [illegible]
[illegible] - - - - - - 200 acres.
Sec. 14.—N hf van n o qr. Goed eikenhout, uitmuntend land. - - - - - - - - - 80 acres.
Het land in dit township ligt 3 a 4 mijlen van het dorp Oxford.
Totaal [illegible] 3000 acres.

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landerijen in Sauk County, alsmede van bouwloten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en zal tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt [illegible] mijl [illegible] van het spoorweg station te Kilbourn City, waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Hollandsch voor ondervinding [illegible]

G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.


Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Stekkink.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
[illegible]
[illegible]
Alto, Wis.—[illegible]
Chicago, Ills.—[illegible]
[illegible] Ills.—C. van der [illegible]
[illegible]
Keokuk, Iowa.—[illegible]
Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio.—C. M. Bruens.
Cleveland, Ohio.—[illegible]
Kalamazoo, Mich.—[illegible]
Holland, Mich.—[illegible]
Zeeland, Mich.—[illegible]
Grand Haven, Mich.—[illegible]
Grand Rapids, Mich.—[illegible]
Buffalo, N. Y.—[illegible]
Rochester, N. Y.—[illegible]
Albany, N. Y.—[illegible]
New York City.—Mr. W. H. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kuik.

☞ De [illegible] bij bovengenoemde agenten [illegible] geld, (in goede bankbiljetten) TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan [illegible]

Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden verzocht voor de hun opgezonden [illegible]

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR HET LAND $2.00 PER JAAR [illegible] MAANDEN. ENKELE NOMMERS 5 CENTS.

☞ [illegible] DOLLAR, [illegible]

☞ GEMEENSCHAPPEN BETREFFENDE HET GELD [illegible] EENIGE ARMEE ZENDEN. VOOR HET REGISTREREN MOET 5 CENTS BETAALD WORDEN.




"Ja, mijn kind," antwoordde de moeder, en boog zich tot de kleine neder, opdat haar echtgenoot de tranen niet zoude zien, die zijne harde woorden haar uit de oogen persten. "Adriaan zal komen—misschien heden nog, en in allen gevalle voor kersmis."

"O, dan ben ik blijde!" riep Helena uit en klapte van vreugde in de handen. "Oom Adriaan is altijd zoo goed voor mij, en heeft mij zeker ook nu weder wat moois, eene pop of zoo iets, uit Berlijn medegebragt. Welk een schoon kersfeest zal dat zijn!"

"Het kind heeft hem lief, Ik heb hem lief, en gij, als zuster, hebt hem natuurlijk ook lief," zeide de heer Ehrenberg, "waarlijk, Adriaan moest volslagen gek zijn, als hij het ernstig meende ons te verlaten. Neen, neen, lieve vrouw! Adriaan blijft bij ons, ondersteunt mij in mijne pogingen om de fabriek goed in bloei te brengen, en zal eenmaal de plaats van vader over onze kinderen vervullen, als het den Heer behagen mag mij op te roepen. Neen, gek moest de jongen zijn, als hij mijne voorslagen niet met beide handen aangreep! Wat heeft hij gindsch in vreemde werelddeelen, wat hem slechts eenigzins voor het leven hier bij ons zou kunnen schadeloos stellen. Hier vindt hij alles, wat zijn hart begeert: bloedverwanten, die hem lief hebben en zijne waarde weten te schatten; een goed inkomen—want gij kunt wel denken, lieve vrouw, dat ik zijne diensten niet voor niet verlang en ruim vergelden, aan zijne kunde en bekwaamheden beantwoordenden werkkring, aangename gezelschap elijke betrekkingen in de stad; om kort te gaan alles wat een verstandig mensch slechts begeeren en wenschen kan. En wat heeft hij, als men hem zijne dwaze verlangens laat [illegible] ren, alle de wederdienstigheden," de geen loon, volstrekt geen loon, dat hem eenigermate voor zijne ontberingen schadeloos stelt. Het zou waarlijk onzin zijn, als hij nog bij zijne vroegere dwaze plannen bleef."

"Gij vergeet, lieve man, dat des menschen wil zijn hemel is," antwoordde mevrouw Ehrenberg zacht tjes. "Wat gij voor wederwaardigheden en bezwaren houdt is voor Adriaan een genot, dat bij hem meer geldt dan al de voordeelen, die gij hem toestaan kunt. Ik smeek u, beste man, laat hem zijnen zin volgen en wees niet verbitterd op mijnen broeder, al ware het dan ook om mijnentwil Ik zou mij zeer ongelukkig gevoelen, als gij beiden—misschien zelfs in gramschap en twist van elkander scheiddet."

"Ja, vadertje, gij moet niet met oom Adriaan twisten!" zeide de kleine Helena met kluchtige ernst, terwijl zij van haren stoel sprong en zich met eenen schalkschen blik voor haren vader plaatste. "Oom Adriaan is altijd goed op me, en ik zal zeker heel boos wezen, als gij niet vriendelijk tegen hem zijt."

De heer Ehrenberg, ofschoon hij nog zeer geërgerd en verstoord was, moest thans toch om den potsierlijken ijver der kleine lagchen, en nam haar op zijne knie: "Wees gerust, Helena," zeide hij vriendelijk. "Uwen oom zal zeker geen leed geschieden, als hij maar zoo wijs is, als hij zijn moet. Maar waarlijk, ik geloof dat hij daar reeds komt."

De honden op de werf sloegen aan; er kwam in [illegible] draf een wagen aangereden en hield voor de deur van het woonhuis stil. Helena en haar vader snelden naar het [illegible]. Juist—het portier werd geopend, en een kloeke schoone jongeling van [illegible] of [illegible] jaar sprong er uit.

"Oom Adriaan!" juichte Helena en stak



hare handjes het raam uit, terwijl de heer Ehrenberg en zijne gade naar buiten snelden, om den jongeling met hartelijke lie[illegible] welkom te heeten. Toen hij de [illegible] binnentrad, vloog hem Helena te gemoet, sloeg hare armpjes om zijnen hals, kuste hem twee, driemaal achter elkander regt hartelijk en vraagde toen: "Nu, oompje, wat hebt gij voor Helena medegebragt?"

"Eene groote kist vol louter heerlijkheden, liefje!" antwoordde Adriaan lagchend. "Maar er wordt niets van afgegeven, voor de heilige kersavond daar is. Tot dien tijd geduld, klein onstuimig hart."

Helena was tevreden, toen zij hoorde, dat oom haar niet vergeten had, en liet hem los. Adriaan gaf de noodige bevelen tot het binnenbrengen zijner pakkaadje, die terstond in de voor hem reeds gereed gehoudene kamer werd gebragt, en maakte het zich vervolgens in het midden der zijnen gemakkelijk.

Terwijl hij van de reis verhaalde, namen hem zijne bloedverwanten naauwkeuriger op, en schenen allen over de uitkomst hunner waarnemingen buitengewoon tevreden. Sedert een gansch jaar had Adriaan zijne bloedverwanten niet bezocht, en dit jaar had er niet weinig toe bijgedragen, om hem een gunstig, deftig en mannelijk voorkomen te geven. Uit den tengeren jongeling was een krachtige jonge man geworden, wiens wangen van gezondheid gloeiden, terwijl uit zijne heldere oogen eene groote mate schranderheid sprak. Zijn geheel wezen had iets vastberadens, iets zelfstandigs bekomen, dat even ver van aanmatiging als van al te groote deemoedigheid verwijderd bleef, doch zijne zuster onwillekeurig op de gedachte bragt, dat haar echtgenoot tegen Adriaan eenen zwaren strijd zou hebben, als deze nog in zijne vroegere neigingen volhardde. Ook de heer Ehrenberg zelf scheen iets dergelijks te vreezen. Ten minste hij sprak op den dag van heden geen woord van zijne [illegible] en insigten, maar nam voor, zijnen [illegible] zwager eerst in den loop des volgenden dags de noodige inlichtingen te geven. Zoo verliep de dag en de avond in ongestoorden vrede, zoo ook niet in geheel onbelemmerde vrolijkheid, daar, de kleine Helena misschien uitgezonderd, ieder eenen heimelijken last op zijn hart had, die hem verhinderde, zoo regt innig vrolijk te zijn. De heer Ehrenberg vreesde, bij Adriaan grooteren tegenstand te zullen vinden, dan hij gehoopt had; zijne gade vreesde ongenoegen tusschen haren echtgenoot en broeder; en Adriaan had een plan gemaakt, van hetwelk hij vooruit wist, dat het niet geheel de goedkeuring zijns zwagers zou wegdragen. Zoo scheidden de bloedverwanten op den laten avond, toen elk zich ter rust begaf, met geen geheel onbekommerd gemoed, ofschoon ook niet zoo zeer ontstemd, dat niet elk binnen de hoop koesterde, dat het dreigende onweder na eenige bliksemstralen en donderslagen onschadelijk zou voorbijgaan. De heer Ehrenberg meende, dat het hem eindelijk toch wel zou gelukken, zijnen zwager tot zijne plannen over te halen, terwijl mevrouw Ehrenberg alles aan God overliet, en hoopte, dat Hij alles wel naar zijne wijsheid wenden en vorgen zou. Daarom had zij ook den Vader in den hemel in haar stil gebed, en nog eens moediger de stormen van den volgenden dag te gemoet.

Den volgenden morgen verzuimde de heer Ehrenberg niet, zijnen zwager in de fabriek rond te leiden, en hem alle heerlijkheid derzelve in den volsten glans te toonen. Hij hoopte dat dit bij zijnen zwager den lust zou opwekken, om zijn voorstel aan te nemen. In der daad toonde Adriaan ook in alles wat hij zag eene groote belangstelling, zoodat de fabrikant